DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 249. | Sobota, 9 (21) Listopada. | 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr 487 i Kantor ch.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy się odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4.—Kwartalnie rsr. 2 — Miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.— Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.— Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 8 (20) Listopada.

Nominacje.—Przez rozkaz do ministerstwa spraw wewnętrznych, mianowani zostali: zostający przy naczelniku zachodniego okręgu pocztowego, urzędnicy do szczególnych poruczeń, radca kolegjalny *Mitkiewicz* i asesor kolegjalny *Kalitowski* — urzędnikami do szczególnych poruczeń przy ministrze, pierwszy V, drugi zaś VI klasy, obaj z odkomenderowaniem do rozporządzenia Namiestnika w Królestwie Polskiem (od 19-go października). Starsi telegrafiści wydziału warszawskiego telegrafów: sekretarz kolegjalny *Lund* — naczelnikiem stacji telegraficznej w Prasnyszu; nie mający rangi *Ehrenwerth*— pełniącym obowiązki naczelnika stacji włocławskiej; nie mający rangi *Dymanow*—pełniącym obowiazki naczelnika stacji mławskiej; nie mający rangi *Brejte*—pełniącym obowiązki naczelnika stacji radzinskiej; nie mający rangi *Walenburg*—pełniącym obowiązki naczelnika stacji janowskiej; nie mający rangi *Gutzeit*—pełniącym obowiązki naczelnika stacji w Šejnach (wszyscy sześciu od 23 października). (*Siew. Pocz.*)

Komisja Rządowa Sprawiedliwości podaje do powszechnej wiadomości, że Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 265 posiedzeniu w d. 6 (18) Września r. b. odbytem, zapis sumy rsr. 1,500, na fundusz wieczysty dla kościoła parafjalnego w Miłkowicach, przez niegdy Balbinę z Wężyków Bogdańską testamentem urzędownie na dniu 4 (16) Grudnia 1862 r. sporządzonym, uczyniony, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w testamencie wyrażonemi, zatwierdził.

Pocztamt Warszawski.—Dla wyjaśnienia powodów, nastąpionego w ubiegłych kilku dniach bieżącego miesiąca, opóźnienia w doręczeniu korespondencij z Petersburga, Pocztamt Warszawski poczytuje za obowiązek podać do wiadomości publiczności, że od d. 4 (16) Listopada, pociągi na drodze żelaznej St. Petersburgsko-Warszawskiej, znacznie się opóźniają, tak dalece, że poczta zamiast o godzinie 6-ej po południu, przybywa do Pocztamtu dopiero o godzinie 9-ej wieczorem.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 3 (15) Listopada roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 51, na które tudzież na dawniejsze w 326 wnioskach złożono rub. sr. 5,215 kop. 80. Na żądanie zaś 85 uczestników (prócz procentu rsr. 24 kop. 25 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 3,448 kop. 42½ i umorzyła książeczek 24. Przeto uczestników 18,574, posiada kapitał rub. sr. 632,558 kop. 77½.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 8 (20) Listopada.

Znany obecnie dosłowny tekst manifestu wyborczego Olozagi, wyjaśnia dla czego część demokratycznego stronnictwa przystąpiła do niego, wykazując zarazem jakiemi ustępstwami okupione zostało to przystąpienie. Z kilku ustępów tego manifestu okazuje się, iż oświadczono się za monarchją, ale opartą na demokratycznych podstawach i nie dziedziczną. Republikański odcień stronnictwa demokratycznego zamierza odpowiedzieć na ten manifest, oświadczając iż będzie szanował decyzję kortezów ustawodawczych i że tylko za pomocą zachowania porządku, można służyć sprawie publicznej, tak w stronnictwie republikańskiem, jak i w stronnictwie monarchicznem. Paryzki *Monitor wieczorny* zaprzecza pogłoskom jakie krążyły na giełdzie paryzkiej o rozruchach w Hiszpanji. Zaprzeczenie to, dotyczy raczej pogłosek o ruchach karlistowskich, niż o demonstracjach republikańskich. W istocie wieści jakoby na granicy portugalskiej i w Katalonji miały się ukazać oddziały karlistów, przeciwko którym wysłano wojsko, zdają się być bezzasadne. — Z wyspy Kuby nadchodzą niepomyślne doniesienia, a wieści o zamierzonej wyprawie flibustierów były niebezzasadne. Według ostatnich wiadomości, zamożniejsi mieszkańcy Puerto-Principe, udzielili jenerał-kapitanowi Lersundi pieniężną pomoc dla odparcia tej wyprawy. Wojska wysłane przeciwko powstańcom, dla braku zapasów żywności, musiały wrócić z drogi. Na dobitkę w niektórych okolicach wyspy panuje głód.

Jak przepowiedział hr. Andrassy na sejmie węgierskim, kwestja tytułu cesarza austrjackiego i nazwy monarchji, została rozstrzygnięta przed zebraniem się delegacij, za pomocą odręcznego pisma cesarza. Dzienniki wiedeńskie zadowolnione są z tego rozstrzygnięcia, na mocy którego wszystkie kraje nie węgierskie będą nosiły ogólną nazwę „Austrji”, zaś kraje należące do korony węgierskiej ogólną nazwę: „Węgier”. W Wiedniu z naprężeniem oczekiwano, jak to przyjmą dzienniki węgierskie, mianowicie organa lewicy, która zyskuje coraz większą przewagę na prowincji.

W kwestji mniemanej depeszy barona Beusta do barona Wimpfena w przedmiocie noty p. Usedoma, i mniemanego żądania Prus, aby de-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Dnia 8 (20) listopada.

Po drugiem przedstawieniu komedji p. Sardou, „Nasi najserdeczniejsi” na wielkiej scenie tutejszej — możemy już wyrazić zdanie i o tej sztuce i o grze występujących w niej artystów. Zapewne czytelnicy przypominają sobie, iż o grze pani Modrzejewskiej w roli Cecylji, daliśmy już dość obszerne słowo, zaraz po pierwszej, benefisowej reprezentacji tej komedji, chociaż pod inną rubryką—a przeto powtarzać się tu nie będziemy—tem bardziej, że znakomita artystka, podobno już dawniej, na innych scenach w roli tej niejednokrotnie występowała, zawsze z powodzeniem wielkiem. Nasi artyści, dla których „Najserdeczniejsi” pana Sardou, byli zupełną nowością i to jeszcze podobno, niewypróbowaną tak długo i dokładnie, jak to zazwyczaj bywa, nie zdołali podczas pierwszej reprezentacji zespolić doskonale gry swojej w jedną, harmonijną całość—oprócz pp. Królikowskiego i Rychtera, dla których każda rola jest, a przynajmniej wydaje się łatwą. Za to, drugie przedstawienie zastało już wszystkich w gotowości. P. Chomiński, artysta pełen talentu i doświadczenia, który podczas pierwszej reprezentacji „Najserdeczniejszych”, przesadził w gestykulacji i charakterystyce komiczną rolę Marecat’a, szczególniej zaś włosy na głowie rozrzucił, ulubionym sobie sposobem, jaki, mówiąc prawdę, do żadnej roli używanym być nie powinien – już podczas następnego przedstawienia—naprawił te wszystkie usterki i z powodzeniem wykonał tę trudną rolę, w której tak znakomicie odznaczył się na tutejszej scenie p. Ravel, wyborny aktor w trupie francuzkiej p. Felixa.

Lecz dajmy naprzód, choć w ścisłem streszczeniu, samą osnowę komedji: Pan Lucjan Caussade (Rychter) człowiek zacny, prawy, bogaty i mający drugą już wprawdzie, lecz młodą i śliczną żonę, Cecylję (p. Modrzejewska), opatrzony nadto, powabną córeczką z pierwszego małżeństwa, Emilją (p. Ostrowska)— ma jedną wadę, pochodzącą z niezwykłej dobroci serca—to jest, że każdego, pierwszy raz ledwie spotkanego człowieka, uważa za swego przyjaciela. Otóż gromada takich serdecznych przyjaciół, z których jeden całkiem, aż do nazwiska mu nieznany—najeżdża jego letnie mieszkanie i tam plądruje po jego domu, kieszeni i sercu tak gorliwie, iż o mało go nie pozbawia spokoju, życia i nawet dobrego imienia—a jeśli to nie nastąpiło, to dzięki należą doktorowi Tholosan (Królikowski), który sam jeden tylko nie zapewnia p. Caussade o swojej najserdeczniejszej przyjaźni, lecz kochając jego córkę, czyni wszystko ażeby ocalić przyszłego teścia i towarzysza z pod matrymonjalnej chorągwi, przed napaścią mniemanych przyjaciół. Najwięcej ma on kłopotu z młodym Maurycym de Théronan (p. Świeszewski), który pod pozorem słabości, przygarnięty w dom Caussade’ów, prowadzi romans z panią Cecylją i o ledwie, że nie przystraja czoła swego dobroczyńcy, w niezbyt dogodne ozdoby... Wszystko jednak kończy się szczęśliwie, dzięki herkulesowym wysileniom doktora: „Najserdeczniejsi” zdemaskowani, odjeżdżają w gniewie; młody uwodziciel *in spe*, przywrócony do porządku i obarczony wyrzutami własnego sumienia za niespełnioną jeszcze, choć zamierzoną zdradę dobrodzieja—także oddala się na wyrobioną mu przez poczciwego Lucjana posadę. Cecylja, otrzymawszy bolesną naukę, poznaje że kocha i szanuje swego o lat dwadzieścia starszego od niej męża... a doktór—żeni się z Emilją.

Jak widzicie z tej skróconej treści komedji, cała jej intryga, dość pospolita, koncentruje się w romansie Maurycego z Cecylją—wszystko inne jest już tylko maszynerją potrzebną do poruszania sprężyn tej głównej intrygi—tłem, na którem się ona rysuje i uwydatnia. Lecz właśnie w tych akcesorjach głównego obrazu, leży głównie myśl autora; tam albowiem występują owe postacie „Najserdeczniejszych”, o których scharakteryzowanie i wychłostanie, przeważnie autorowi chodziło.

Na takiem tle i w takich sytuacjach, gra artystów ma nie małe do popisu pole. Wprawdzie rola Tholosona, doktora, jest najmniej efektowną w akcji— lecz oddana przez takiego jak Królikowski mistrza, wyszła z odleglejszego planu na pierwszy i ogarnęła prawie całą tendencję sztuki, swoją siłą moralną. Tholoson więcej ma do mówienia niż do gry—lecz wiadomo wszystkim, jak to umie mówić Królikowski—

pesza ta nie była zamieszczona w księdze czerwonej, mającej się złożyć delegacjom obu połów monarchji austrjacko-węgierskiej, o czem wspominaliśmy wczoraj, *La France* przyznaje, że depesza ta nie istniała, lecz zapewnia, iż w tym przedmiocie miała miejsce rozmowa pomiędzy baronem Beustem a baronem Wertherem, posłem pruskim przy dworze berlińskim.

Według wiedeńskiego korespondenta *Timesa*, czerwona księga w wstępie swym będzie się zajmowała sprawami niemieckiemi i północno-szlezwickiemi, hiszpańskiemi, wschodniemi i układami z stolicą apostolską w przedmiocie konkordatu i zawierać będzie instrukcje udzielone hrabiemu Crivelli, kiedy był wysłany z misją do Rzymu.

Dotychczas znany rezultat wyborów do izby gmin w Anglji, jest bardzo przychylny liberalnym, którzy obecnie mają trzy razy więcej członków niż zachowawcy. Ponieważ wiadomy jest rezultat zaledwie połowy wyborów, przeto stosunek ten w ogóle może nie być tak korzystnym dla liberalnych, a znaczącem jest to, że w City londyńskiem, liberalni zdołali przeprowadzić tylko dwóch swych kandydatów, a drugich dwóch deputowanych wybrano ze stronnictwa zachowawczego. Wskazuje to, że w punkcie środkowym angielskiego świata handlowego ufność w politykę gabinetu torysów wzrosła. O ile do tego przyczyniły się mowy p. Dizraelego i lorda Stanleya, trudno określić. Dzienniki angielskie oceniają te mowy, każdy ze swego stanowiska i kiedy wigowskie organa upatrują w nich wyraźną wskazówkę wahania się i nieudolności gabinetu w polityce zagranicznej, zachowawcze gazety upatrują w nich wzór roztropnego i oględnego kierowania polityką. Tymczasem p. Gladstone w ostatniej swej mowie wyborczej, energicznie protestował przeciwko używaniu zagranicznej polityki do celów wyborczych.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Paryża.

Wiadomości telegraficzne.

* *Monachjum, 16 (4) listopada.* Wczoraj Najjaśniejsza Cesarzowa Ruska zaszczyciła Swą obecnością przedstawienie w teatrze dworskim i powitaną została przez publiczność z zapałem. Dziś Najjaśniejsza Cesarzowa wyjechała z Monachium. Król bawarski towarzyszy Jej Cesarskiej Mości do Nördlingen. (*Rus. Inw.*)

* *Frankfurt n. M., 17 (5) listopada.* Najjaśniejsza Cesarzowa Ruska przyjechała tu dziś z rana w wybornem zdrowiu i udała się niezwłocznie w dalszą podróż. (*Ajencja telegr. ruska*).

* *Darmsztad, 17 (5) listopada.* Najjaśniejsza Cesarzowa Ruska i Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżniczka Marja Aleksandrówna przybyły tu. (*Tamże*).

* *Berlin, 16 (4) listopada.* Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Helena Pawłówna wyjechała dziś ztąd do Petersburga. (*Tamże*).

* *Praga, 17 (5) listopada.* Dziennik *Blahověst* donosi, że sąd wyższy krajowy unieważnił wyrok pierwszej instancji, który nie znalazł w instrukcjach arcybiskupa praźskiego i biskupa budiejowickiego przestępstwa naruszenia spokojności publicznej. (*Cor. Bür.*)

* *Peszt, 18 (6) listopada. Pester. Corr.* donosi, że księga czerwona wyjdzie z druku 24-go i 25 go listopada; księga ta przywiązuje wielką wagę do utrzymania pokoju i upatruje w konstytucji rękojmię dla stanowiska wielko-państwowego monarchji austrjacko-węgierskiej. (*Wolffs T. B.*)

* *Zagrzeb, 17 (5) listopada.* Na posiedzeniu sejmu, po załatwieniu niektórych mniej ważnych przedmiotów, wzięty został pod rozprawy reskrypt królewski i po długich naradach postanowiono z wyjątkiem 4 głosów odpowiedzieć na niego. (*Cor. Bür.*)

* *Paryż, 17 (5) listopada. Monitor wieczorny* potwierdza wiadomość, że książę i księżna Walji są dziś zaproszeni na 27-go do Compiègne.—Książę Metternich i hr. Solms zaproszeni zostali na 27-go do Compiègne.—*Jour. de Paris* ogłasza dziś ostatnią listę podpisów na pomnik dla Baudin'a. Skonfiskowano kilka pism prowincjonalnych z powodu ogłaszania list podpisów na tenże pomnik. (*Wolffs T. B.*)

* *Florencja, 16 (4) listopada.* Wczoraj odjechała do Paryża deputacja miasta Pesaro w towarzystwie deputowanego Laucona, z żądaniem wydania zwłok Rossiniego. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Belgrad, 17 (5) listopada.* Reprezentant Grecji został przyjęty uroczyście przez księcia i rejencję. Dasco powiedział, że misja jego ma na celu wzmocnienie stosunków przyjacielskich z Serbią. Rejencja widzi w tem akredytowaniu, że król Jerzy przywiązuje wagę do utrzymania dobrych stosunków z Serbją. Serbja pozostanie dobrym przyjacielem Grecji. (*Cor. Bür.*)

* *Bukareszt, 17 (5) listopada.* Książę Karol zwiedził dziś stojącą w Giurgjewie na kotwicy łódź kanonierską pruską *Delphin*. Sabri-pasza, jenerał-gubernator Bulgarji, przybył do Giurgjewa dla powitania księcia, i odprowadzony został przez tegoż, na jachcie książęcym, do Ruszczuka, gdzie na cześć księcia odbył się przegląd wojsk. (*Wolffs T. B.*)

* *Bukareszt, 17 (5) listopada.* Arion mianowany został z ministra sprawiedliwości ministrem spraw wewnętrznych, a Heroclides ministrem sprawiedliwości. (*Cor. Bür.*)

* *Kopenhaga, 17 (5) listopada.* Prezes ministrów i poseł duński przy dworze sztokholmskim udadzą się dziś wieczorem do króla Karola XV do Bekaskog, w interesie związku małżeńskiego księcia następcy tronu duńskiego z księżniczką Ludwiką szwedzką. Ślub odbędzie się prawdopodobnie w maju roku przyszłego w Sztokholmie. (*Wolffs T. B.*)

* *Berlin, 18 (6) listopada.* Na dzisiejszem posiedzeniu komisji sekwestracyjnej, które odbyło się w obecności ministra skarbu, postawiony został wniosek włączenia dochodów elektora heskiego do skarbu państwa i wykreślenia § 4-go, dotyczącego zniesienia tego środka. Uchwały atoli w tym względzie, jak również co do zasekwestrowania majątku byłego elektora, odłożone zostały do czasu powrotu hr. Bismarcka. — *Prov. Corr.* donosi, że hr. Bismarck otworzy prawdopodobnie 30-go listopada posiedzenia rady związkowej (*Tamże.*)

* *Kolonia, 17 (5) listopada.* Dziś o godzinie $3\frac{1}{4}$ po południu uczuć się dało w Kolonji w rozmaitych punktach trzęsienie ziemi. (*Tamże*).

* *Frankfurt, 17 (5) listopada.* Spadnięcie kursów przy końcu dzisiejszej giełdy spowodowane było depeszą z Genui, donoszącą o odjeździe floty francuzko-angielskiej morzem Śródziemnem. Dotychczas pogłoska ta z żadnej strony się nie potwierdziła. (*Tamże*).

* (Sprostowanie). Otrzymaliśmy od głównego naczelnika buchalterji Banku Polskiego, następujący artykuł: „Niektóre gazety zagraniczne, a za niemi i ruskie ogłosiły, iż około 15 miljonów rubli depozytów w Banku Polskim będących, wywieziono do Petersburga. Gdy w ogłoszeniu tem ani jedno słowo nie jest prawdziwe, przeto z polecenia prezesa Banku podaję do wiadomości, iż stan depozytów sądowych i prywatnych w Banku złożonych w dniu 1 (13) listopada r. b. jest następujący:

I. W gotowiźnie:

Dnia 1 (13) stycznia r. b. pozostawało funduszów . . . . sądowych rs. 3,964,921 kop. $09\frac{3}{4}$
prywatnych „ 211,648 „ $84\frac{2}{4}$

razem rs. 4,176,569 k. $91\frac{1}{4}$

Do d. 1 (13) listopada przybyło:
sądowych rs. 774,037 k. $48\frac{1}{4}$
prywatnych „ 1,023,443 „ $77\frac{2}{4}$

razem rs. 1,797,481 k. $25\frac{3}{4}$

łącznie rs. 5,974,051 k. 20

Na zasadzie zaś dowodów prawnych wydano do d. 1 (13) listopada r. b. funduszów:
sądowych rs. 652,139 k. $88\frac{1}{4}$
prywatnych „ 1,085,430 „ 87

razem rs. 1,737,570 k. $75\frac{1}{4}$

Pozostało zatem z d. 1 (13) list. rs. 4,236,480 k. $44\frac{3}{4}$

II. W papierach publicznych procentowych:

Dnia 1 (13) stycznia znajdowało się depozytów:
sądowych rs. 9,829,153 k. $24\frac{2}{4}$
prywatnych „ 4,456,671 „ 81

razem rs. 14,285,825 k. $05\frac{2}{4}$

Do d. 1 (13) listopada przybyło:
sądowych rs. 7,104,935 k. $54\frac{2}{4}$
prywatnych „ 4,970,420 „ 44

razem rs. 12,075,355 k. $98\frac{2}{4}$

łącznie rs. 26,361,181 k. 04

---

czem jest w jego ręku ten najtrudniejszy dla aktora instrument głosu? W dykcji tego artysty jest i akcja i efekt rozłamany na mnogie światła i cienia—starczyła też mu ona za wszystko! Rychter, z właściwością prawdziwego talentu, potrafił się wcielić odrazu w charakter przedstawianej postaci. Zdawało się, że ten poczciwy Caussade, przeniesiony został żywcem z departamentu francuzkiego na warszawską scenę—może... może tylko, cokolwieczek więcej żwawości w gestach i mowie, miałby prawdziwy francuz w takiej postaci. Co do pana Świeszewskiego—grał on dobrze i bardzo starannie swoją don-żuanowską rolę.

Zapomnieliśmy dodać, że w liczbie „Najserdeczniejszych" znajduje się para małżeńska, wybornie pomyślana przez autora, a doskonale przedstawiona przez jedną swoją mężną połowę—pana Vignieux, którego odegrał p. Sawicki. Nie raz już powiedzieliśmy i dziś powtarzamy to chętnie, że p. Sawicki należy do najbardziej utalentowanych artystów sceny tutejszej. Aktor ten młody jeszcze i wątłego zdrowia, ma prawdziwe poczucie artystyczne. Każdy powierzony mu charakter, zrozumie do gruntu, wystudjuje głęboko lub przenikliwie a z każdej sytuacji, w jakiej go dzieje sztuki umieszczą—potrafi wydobyć wszelkie możliwe efekta. W licznym i rozlicznym repertuarze tego artysty, nie pamiętamy żadnej roli chybionej—a znamy wiele takich, które on bądź podniósł wyborną grą swoją, bądź też nie obniżył prawie, obejmując je po takim jak Królikowski olbrzymie. Do rzędu tych ostatnich należą: „Chłopiec okrętowy", a bardziej jeszcze, Płodozmian w „Chatce w lesie". W tem miejscu, może nie od rzeczy będzie przypomnieć publiczności, że dla zebrania funduszu na podróż w klimat cieplejszy, przepisany p. Sawickiemu przez lekarzy, resursa obywatelska urządza dlań wkrótce poranek muzykalnie-deklamacyjny. Nie jesteśmy zwolennikami takich, rozmnożonych zwłaszcza do nieskończoności poranków—lecz dla p. Sawickiego pomoc ta jest należną i zasłużoną i chętnie ujrzymy najświetniejszy rezultat z przeznaczonego dlań poranku.

Wracając do rozbioru, a raczej tylko przeglądu „Najserdeczniejszych," obowiązani jesteśmy jeszcze zaświadczyć, że p. Grzywiński, zdolnie i szczęśliwie odegrał zamaszystą rolę zuawa Abdalaha, a panna Urbanowicz, która postępuje ciągle i bardzo w sztuce—przewybornie się wywiązała z małej roli mężkiej, Eugenjusza Marecat'a, uczyniwszy tę postać, sympatyczną i wydatną razem.

Widowisko dane w przeszłą środę, złożone z „Ślubów panieńskich" i „Fortepjanu Berty," — było jednem z najciekawszych, jakie pamiętamy zdawna. Dwie najlepsze, najbardziej utalentowane aktorki polskiej sceny, pp. Modrzejewska i Bakałowiczowa, występowały pierwszy raz obok siebie, w jednej i to arcy znakomitej komedji. Nie było tu rywalizacja, gdyż każda z dwóch artystek ma oddzielny swój rodzaj i nie wkracza prawie w repertuar drugiej—lecz było to szlachetne współzawodnictwo dwóch wielkich talentów, w obec publiczności życzliwej dla obydwóch zarówno. Nigdy też pewnie „Śluby" Fredry nie były tak odegrane w całości. Takiej Anieli, obok takiej Klary, nie widzieliśmy nigdy, a po odjeździe pani Modrzejewskiej nie zobaczymy zgoła. Prawda, że w tej arcy-komedji, cały personel gra wzorowo. Cóż to za Radost z Rychtera! jaki paradny Albin z Tatarkiewicza — choć Sawicki jeszcze byłby lepszym w tej roli. A wszakże i p. Świeszewski ma już ustaloną w roli Gucia sławę. To tylko przecież raz jeszcze powtórzyć musimy, że z całego personału w „Ślubach" rola Anieli, jako najmniej efektowna, jest najtrudniejszą do uwydatnienia i dla tego właśnie, jest ona słusznie uważana za najznakomitszą kreację sceniczną pani Modrzejewskiej, która tę postać, bledszą od innych, do ideału podniosła. Byłoby wielce pożądanem, aby przed odjazdem pani Modrzejewskiej raz jeszcze przedstawiono „Śluby" w takim jak środowy komplecie. W tem miejscu możemy donieść publiczności nowinę pochodzącą z najlepszego źródła, iż dyrekcja teatrów, kończy już układ z panią Modrzejewską, angażując ją dla sceny tutejszej na cały rok przyszły.

Rozumie się, że publiczność przyjęła serdecznie panią Bakałowicz po jej z zagranicy powrocie — a przyjęcie to, objawiane hucznemi oklaskami, trwało również i podczas „Fortepjanu Berty," zakończającego widowisko gdzie nasza utalentowana artystka gra tytułową, a raczej tylko pół-tytułową rolę. Po skończeniu ostatniego aktu „Ślubów," za przywołaniem *wszystkich* artystów, padł z loży czy z krzeseł, jeden

Na zasadzie dowodów prawnych wydano do d. 1 (13) listopada r. b. depozytów:

sądowych rs. 5,491,410 k. 07

prywatnych „ 4,817,923 „ 76

razem rs. 10,309,333 k. 83

Pozostało zatem z d. 1 (13) list. rs. 16,051,847 k. 21

W ogólności nie wydano z Banku żadnych depozytów, jak tylko osobom, które prawa swoje do takowych należycie udowodniły."

* (Pobór do wojska). *Warsz. Dniew.* pisze: „Stosownie do Najwyższego manifestu z dnia 2 (14) listopada, ukończony został w Warszawie, również jak w całem Królestwie, pobór do wojska na rok bieżący. Jak wiadomo, w Warszawie odbywały czynności dwa urzędy rekruckie: jeden do poboru z gubernji, drugi właściwie z miasta. Mieli my sposobność widzić kontyngens młodych ludzi z gubernji i miasta, przyczem różnica pomiędzy spisowymi i rekrutami tych dwóch kategorji, mocno uderzała w oczy. Kontyngens gubernjalny składał się po większej części z ludzi dzielnych, świeżych i silnych, z bogatą krwią, otwórczością, zdrowemi płucami i dobrze rozwiniętą muskularnością, kiedy tymczasem pomiędzy warszawskiemi mieszczanami podobne indywidua stanowiły wyjątki; w ogóle zaś spisowi warszawscy, którzy podlegali rewizji lekarskiej, przedstawiali typ ludzi, albo niezupełnie rozwiniętych, albo wycieńczonych przez niedostateczną żywność i ciężką pracę, a dla tego anemicznych, bladych, schudzonych, słabych piersi i słabej kompleksji. Właściwości te szczególnie dawały się spostrzegać u spisowych żydów, pomiędzy którymi szczęśliwych wyjątków prawie nie było. Łatwo to zrozumieć, jeżeli się weźmie na uwagę, byt i materjalne warunki tej części ludności miejskiej, na którą głównie spada obowiązek służby wojskowej. Nawet dawała się spostrzegać widoczna różnica pomiędzy spisowymi ludności stałej, a spisowymi ludności niestałej. Ci ostatni choć czasowo oddychając świeżem wiejskiem powietrzem, żywiąc się włościańskim chlebem i krupnikiem, przedstawiali się bardziej zasobnymi i dla tego mieli świeższą i bardziej zaokrągloną powierzchowność.

„Drożyznie życia, jak również trudności znalezienia takich zajęć, które zapewniałyby utrzymanie, należy przypisać w części i tę okoliczność, że i w roku bieżącym, tak samo jak w przeszłym stawiało się do urzędu rekruckiego nie mało młodzieńców, wynurzających życzenie wstąpienia do służby wojskowej z własnej ochoty, bez wszelkiego wynagrodzenia. W liczbie ich znajdowali się i ze stanu szlacheckiego, a niektórzy z patentem nauk gimnazjalnych. Jeżeli ochotników przyjęto stosunkowo mało, to naprzód dla tego, że nie wielu z nich, po rewizji okazało się zdatnymi, ponieważ po większej części dawały się u nich spostrzegać albo oznaki słabej kompleksji, albo wady organiczne, jako to: ruptury, rozszerzenie żył, nieruchomość palców i t. p., a powtóre, i dla tego, że niektórzy nie mieli, jak okazało się ze sprawdzenia, przepisanego prawem wieku dla wstąpienia do służby wojskowej. Były i takie przykłady, że ochotnicy uznani za niezdatnych z powodu wad organicznych, ze łzami zwracali się do członków urzędu rekruckiego z prośbą o przyjęcie ich do służby, oświadczając, że nie mają żadnego środka utrzymania się. Rozumie się samo przez się, iż obok tych drugorzędnych pobudek główny pociąg w tym wypadku stanowiły: lekkość i krótkość służby wojskowej dostarczane przez nię całkowite materjalne zabezpieczenie, a przy dymisji— pewne przywileje. Rachuba tu bardzo prosta: w zwykłym bycie całe życie mija na walce z potrzebą, na troskach o chleb powszedni, a w życiu żołnierskim, każdy jest doskonale odziany i obuty, ma dobry dach i żywność.

„Dopiero cztery lata zastosowany jest w tutejszej prowincji system losowania przy poborze do wojska, lecz i w tym krótkim przeciągu czasu zdołał już dobrze wkorzenić się w zwyczaje miejscowej ludności, jako system sprawiedliwy i dogodny. Losowanie, rozstrzygające los spisowych bez wszelkiego udziału obcej samowoli, przedstawia się w oczach ludności, jako beznamiętny rozstrzygacz losu każdego. Czy wypadnie los żołnierski czy wolny, znaczy, tak było widać przeznaczone. Powtarzamy to samo co w roku zeszłym, iż nie obchodzi się bez łez i żalu, lecz uczucie to jest zupełnie naturalne tam, gdzie trzeba rozrywać drogie stosunki familijne. Tę smutną stronę obrazu, zacierali niejako ochotnicy i niektórzy ze spisowych, którzy przy rewizji starali się ukrywać swe wady, zapewniając przytem że są zdrowi, a prosząc aby ich nie uznawano za niezdatnych. W ogóle dostrzeżono, że im bardziej rozwinięta była osobistość spisowego, tem śmielej przyjmował on swój los rekrucki, i na obrót.

„Szczegóły odbytego w różnych miejscowościach Królestwa poboru, prawdopodobnie, wkrótce zostaną ogłoszone w miejscowych dziennikach gubernjalnych, tymczasem zaś podzielimy się z czytelnikami wiadomościami zebranemi drogą prywatną, co do poboru wyłącznie z miejskiej ludności Warszawy. Chrześcian stałej ludności Warszawy dostawiono do rewizji do urzędu rekruckiego 377. Z tej liczby urząd rekrucki uznał za niezdatnych 64, szpital 39; uwolniono na mocy prawnych dowodów (niepełnoletność, przejrzałość, zaświadczone konwulsje, jedynactwo) 53, przyjęto 221, z których korzystało z prawa wykupu 39. Z niestałej ludności dostawiono 215; z nich urząd rekrucki uznał za niezdatnych 17, szpital 15; uwolniono na mocy dowodów 44, przyjęto 139; z nich złożyło przepisany wykup 18. Żydów stałej ludności powołano 257; z tych urząd rekrucki uznał za niezdatnych 68, szpital 36, uwolniono na mocy dowodów 15, przyjęto 168; z nich wykupiło się 130. Spisowych żydów z ludności niestałej dostawiono 37; z nich urząd rekrucki uznał za niezdatnych 4, szpital 3, uwolniono na mocy dowodów 8, przyjęto 22, złożyło wykup 4. W ogóle zaliczono rekrutów 550. Z tej liczby złożyło przepisany wykup 191. Do rewizji dostawiono i kilku spisowych rosjan ludności stałej Warszawy, synów niższych stopni, lecz uwolniono ich, jako niepodlegających rekrutacji w Królestwie.

„Przy tem zwraca uwagę znaczna cyfra wykupów złożonych przez żydów, mianowicie 134, kiedy chrześcianie złożyli ich tylko 57. Ten fakt przy ubóstwie ludności żydowskiej stawającej do poboru, wyjaśnia solidarność kahalną, przy pomocy której zebrano na wykupy, drogą dobrowolnych ofiar, do 19 tu tysięcy rs. Z tej sumy dla każdego pragnącego wykupić się udzielano około 120 rs. Rekrutom, którzy wstępowali do służby udzielano wsparcie—bezzennym po 75 rs., a żonatym 100 rs., przy czem połowę dawano rekrutowi, a połowę jego rodzinie.

„Lekarskie rewidowanie młodych ludzi przy przyjmowaniu do wojska, odbywało się w tym roku ściślej niż przedtem. W skutku słabej w ogóle fizycznej kompleksji ludzi tutejszego kraju, jak również niedostateczności „Instrukcji dla lekarzy urzędów rekruckich w Królestwie Polskiem," wielu z przyjętych w ostatnich latach rekrutów, okazało się niezdatnymi do pełnienia służby wojskowej. W obec takich okoliczności, z rozporządzenia głównodowodzącego wojskami był ustanowiony w lecie roku bieżącego specjalny komitet dla przejrzenia i uzupełnienia wspomnionej „Instrukcji." W rezultacie tych prac, był ułożony i wydany osobny dodatek, ze zmianami istniejących przepisów, a w kształcie próby zalecono go do stosowania się wszystkim urzędom rekruckim w Królestwie. W takim kształcie „Instrukcja," może rzeczywiście dostawić z Królestwa zupełnie zdrowych i silnych żołnierzy, ale jest obawa, że w skutku wzmocnionego brakowania, może okazać się, brak rekrutów stosunkowo do wymaganej przez Manifest liczby, z dostawionego do rewizji kontyngensu. Szczególnie trudnem było zadanie warszawskiego urzędu rekruckiego, który rozporządzał w ogóle do wyboru niezbyt dobrym kontyngensem. Dla tego, zmieniona „Instrukcja" nie mogła być stosowana w tym wypadku z bezwzględną ścisłością.

„W końcu uważamy za właściwe, przy tej sposobności, sprostować nędzne potwarze warszawskiego korespondenta *Dziennika Poznańskiego*, który powiada, jakoby prawo wykupu powiększało dla miejscowej ludności ciężar obowiązku służby wojskowej, niby dla tego, że niezależnie od wykupów, liczba rekrutów w naturze, dobiera się do cyfry wyznaczonej. Fałsz podobnych twierdzeń dla każdego zbyt jest oczywistym, i można go objaśnić, chybaźłośliwym zamiarem spotwarzania bądź co bądź. Drugi, nie mniej kłamliwy organ *Narodówka*, puścił bajkę, jakoby, dla uniknięcia rekrutacji „ogromna masa młodych ludzi", przed samym poborem emigrowała za granicę" (?!). Tymczasem wiadomo, że nieliczni spisowi, którzy nie stawili się do rewizji, znajdują się w kraju, a nie zagranicą."

* (Pobyt ministra oświecenia publicznego w Kaliszu). Z Kalisza piszą do *Warsz. Dniew.*: „Przybycie ministra oświecenia publicznego hrabiego Tołstoj do naszego miasta, interesowało nietylko stan naukowy, ale i wszystkich rosjan, będących tu w urzędowaniu. Wszyscy z niecierpliwością oczekiwali, aby powitać i widzić tak wysokiego gościa, w jednem z najoddaleńszych miast państwa ruskiego. Pogłoski, jakie się rozeszły, że hrabia Tołstoj zachorował w drodze i może skrócić zamierzone zwiedzenie wszystkich średnich zakładów naukowych w kraju nadwiślańskim, a zatem pominąć Kalisz, zaniepokoiły wielu. Dla kogo jest drogą ruska sprawa w tutejszym kraju, kogo interesuje los tutejszej ludności, tak niedawno wzburzonej nienawiścią do wszystkiego ruskiego, ten pojmie przyczynę powszechnego, że tak powiemy, życzenia, widzenia ministra oświecenia publicznego, i usłyszenia jego zdania o biegu i kierunku publicznego kształcenia. Naczelnik gubernji przygotował dla ministra mieszkanie w zajmowanym przez się lokalu, a ruskie towarzystwo skupiające się w ruskim klubie, gorliwie kłopotało się o to, jakby uprosić ministra o podzielenie w jego kółku chleba i soli według ruskiego zwyczaju. Nakoniec 24-go października wieczorem, przybył do Kalisza dawno oczekiwany gość. Następnego dnia minister zwiedził męzkie i żeńskie gimnazjum. W męzkiem gimnazjum był on na lekcjach języka ruskiego w klasie 1-ej, 3-ej i 4 ej, historji ruskiej w klasie 6-ej, języka łacińskiego w klasie 6-ej i 7-ej, a w klasie 2 ej oglądał wzory kaligrafji i rysunków. Postępy uczniów w języku ruskim nie okazały się świetnemi, a szczególnie nie przyjemnie było słuchać ruskiego czytania z omyłkami w akcencie, w skutku czego minister zalecił naczelnikowi dyrekcji koniecznie wzmocnić prace w języku ruskim; z odpowiedzi uczniów w innych przedmiotach, a szczególnie z wzorów kaligrafji i rysunków, minister był zadowolniony. Jeżeli postępy uczniów gimnazjum męzkiego w języku ruskim, okazały się nie zupełnie zadawalniającemi, czemu zresztą nie należy się dziwić, ponieważ regularne, systematyczne nauczanie tego przedmiotu zaczęło się dopiero od dwóch lat, odpowiedzi uczennic gimnazjum żeńskiego z historji ruskiej w klasie 5 ej i tłomaczenia z języka polskiego na ruski w klasie 6 ej, sprawiły jak się zdaje, na ministrze przyjemne wrażenie. Na tem, niestety, skończyło się wizytowanie zakładów naukowych w Kaliszu, dla tego, że hrabia Tołstoj tegoż dnia zachorował, dwa dni nie mógł wychodzić, a następnie, 28-go z rana, wyjechał do Warszawy. Członkowie komitetu ruskiego klubu, zresztą zdołali być u ministra przed jego chorobą z zaproszeniem na obiad w dniu następnym w ruskiem towarzystwie, lecz z ubolewaniem powszechnem, nie mógł być na obiedzie. Nie mniej tą ruską ucztę zaszczycili swą obecnością inni goście, towarzyszący ministrowi, jako to: kurator okręgu tajny radca Witte, i urzędnicy do szczególnych poruczeń przy ministrze p. Bradke i szambelan Markiewicz. Pierwsze toasty były wniesione przez przewodniczącego na obiedzie, za zdrowie Najjaśniejszego Pana i ministra oświecenia publicznego; następnie kurator okręgu, w imieniu ministra, dziękował ruskiemu towarzystwu za chleb i sól i wniósł toast za kwitnięcie ruskiego towarzystwa. Potem nastąpiły toasty za zdrowie kuratora okręgu, innych gości i członków komitetu klubu. Obiad ten nie odznaczał się szczególnemi mowami, nie miał ściśle urzędowego charakteru, lecz przedstawiał istotnie wesołą, ruską rodzinę, fetującą swych szanownych gości."

* (Przedstawienie amatorskie). Za zezwoleniem JW. Hrabiego Namiestnika, we wtorek, 12 (24) listopada, dane będzie w sali klubu ruskiego na korzyść ruskiego towarzystwa dobroczynności przedstawienie przez amatorów, składające się z następujących sztuk: „Ubóstwo nie jest grzechem", komedja w 3 aktach Ostrowskiego i „Sierotka" wodewil w 1 akcie Biegiczewa i von Mengdena. Bilety można nabyć: w ruskim klubie, w okręgowym zarządzie artylerji (w domu niegdyś Skwarcowa na Saskim Placu) jak również w księgarniach Kożanczykowa i Istomina. *(Warsz. Dniew.)*

* ***Kurs monet zagranicznych w Warszawie.***

Za talar	*wczoraj* rs.	1	kop.	9	*dziś* rsr.	1	kop.	9.
Za frank	„	—	„	29	„	—	„	29.
Za złoty reń.	„	—	„	63	„	—	„	63.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

bukiet na scenę. Nie wiadomo, której z dwóch artystek był przeznaczony ten dar tak skromny, choć woniejący?

Wczoraj tedy spełniło się ostatnie wystąpienie gościnne p. Mérante na scenie tutejszej—a zarazem benefisowe dla tej paryzkiej tancerki, która, wyznać należy, nie małe uczyniła postępy w ciągu pobytu na warszawskiej scenie, tak, iż wykonanie wczoraj przez nią tańce w fragmencie z „Hrabiny d'Egmont," jak i w dwóch aktach „Modniarek," zyskały życzliwe oklaski i zasłużoną pochwałę. Publiczność zebrana nie dość liczne, ofiarowała jednak p. Mérante piękny bukiet w pożegnalnym darze. *Al.*

* P. o. naczelnika żandarmsko-policyjnego zarządu kolei żelaznych w Królestwie Polskiem, jenerał-major Moller, z serdeczną żałością oznajmiając znajomym o zgonie swej małżonki w dniu 7 (19) b. m., o godzinie 9 ej z rana, zarazem ma honor zawiadomić, iż eksportacja jej zwłok odbędzie się w sobotę, dnia 9 (21) b. m., o godzinie 10-ej z rana, z mieszkania w pałacu Brühlowskim do prawosławnej katedry, a następnie po nabożeństwie, na cmentarz Wolski.

---

*(Konferencja międzynarodowa). *Rus. Inw.* donosi: Konferencja międzynarodowa zgromadzona w Petersburgu i złożona z reprezentantów wszystkich państw europejskich, dla rozstrzygnięcia kwestji podniesionej przez rząd ruski co do kul roztrzaskujących się, odbyła pod prezydencją ministra wojny trzy posiedzenia: 28-go października, 1-go i 4-go listopada. Kwestja ta rozstrzygniętą została ze wszech miar zadowalniająco, na ostatniem zaś posiedzeniu, wszyscy reprezentanci podpisali protokół, który posłuży za podstawę do zawarcia stanowczej konwencji międzynarodowej. Spodziewamy się, że będziemy mogli podać wkrótce do wiadomości powszechnej szczegóły odbytych narad i treść protokołu podpisanego.

*(Waza z rogowca). Gazeta *Nowoje Wremia* donosi, że w tych dniach przywieziona została do Petersburga z szlifierni ekaterynburgskiej wspaniała waza z ponsowego kamienia rogowego, którą znawcy oceniają w przybliżeniu na 30,000 rs. Waza ta znajduje się teraz w gabinecie Cesarskim. Bryła tego kamienia znaleziona była w kopalniach i ważyła, jak powiadają, 100 pudów. Dotychczas rogowiec (gatunek kamienia Hornstein z rodzaju kwarców) napotykany był w małych kawałkach. Po raz pierwszy dopiero znaleziono tak wielką bryłę, której wartość trudno jest ocenić przy braku porównania.

*(Obchód jubileuszu). Czytamy w *Siew. Pocz.*: Dnia 8 lutego 1869 r. w Cesarskim uniwersytecie petersburgskim ma odbyć się, z Najwyższego zezwolenia, obchód jubileuszowy z powodu pięćdziesięcioletniej rocznicy uniwersytetu. Rektor uniwersytetu upasza byłych studentów uniwersytetu petersburgskiego, życzących sobie znajdować się na tym obchodzie jubileuszowym, ażeby zakomunikowali wiadomość, w którym roku i w jakim wydziale ukończyli kurs nauk. Wiadomość taka ma być adresowana do uniwersytetu i nadesłana najpóźniej 20-go grudnia r. b., ze wskazaniem miejsca zamieszkania, dla posłania biletów z zaproszeniem.

*(Zakontraktowanie węgla kamiennego dla kolei południowych). *Mosk. Wied.* podają pogłoskę, że minister komunikacji, podczas ostatniej bytności swojej w południowym kraju, zawarł kontrakt z dyrektorem kompanji żeglugi i handlu na morzu Czarnem, p. Czychaczewem, o dostawę dwóch miljonów pudów antracytu dla południowych kolei żelaznych, celem oszczędzenia lasów południowych. Dostawa antracytu spławiana będzie rzeką Donem i kosztować ma po 25 k. od puda z odwózką do Odesy. Większa część zakontraktowanego antracytu przeznacza się dla kolei kijowsko-bałckiej.

*(Opera włoska w Petersburgu). Gazeta *Golos* pisze: Sezon opery włoskiej w Petersburgu rozpoczął się świetnie od przedstawienia opery *Marta;* wykonanie tej opery było wyborne, do czego przyczyniła się głównie pani Volpini, znana już w Petersburgu z zeszłorocznych wystąpień. Nadmienić wypada, że wszyscy artyści wchodzący do składu naszej opery włoskiej, przyjechali już, z wyjątkiem ma się rozumieć pani Adeliny Patti, która zaangażowaną została począwszy od 1-go stycznia, i p. Fraschini. Zresztą nie przyjechał jeszcze także p. Graziani; zatrzymała go, jak powiadają, dość silna choroba, i prawdopodobnie nie przyjedzie on wcześniej jak za dwa lub trzy tygodnie. Ażeby nie naruszać porządku repertoaru, dyrekcja pośpieszyła zaangażować na pierwsze tygodnie sezonu p. Stellera, który śpiewać będzie niektóre partycje Grazianiego do czasu przyjazdu tego ostatniego. P. Steller jest bardzo dobrym śpiewakiem, z głosem wielce przyjemnym i powierzchownością sceniczną, wielu zaś z naszych melomanów pamięta bezwątpienia, jak podobał się on kilka lat temu publiczności moskiewskiej w rolach: Karola V w „Hernanim", brabiego di Luna w „Trubadurze", Walentyna w „Fauście" i t. d.

---

*(Nowa książka serbska). Kilka dni temu wyszła z druku w Wiedniu i rozdaną zostanie prenumeratorom następująca książka serbska: „Псалми Давидови" (Psalmy Dawida), napisana w duchu pieśni narodowych, na podstawie tekstu oryginalnego, przez p. Og. Utieszinowicza Ostrożańskiego, i złożona z 20 arkuszy druku in 8 vo. W przedmowie do tej książki, autor objaśnia stosunek ludu izraelskiego i „Psalmów Dawida" do narodu serbskiego, oraz swój sposób zapatrywania się na takowe. Do książki tej dołączone są komentarze do psałterza w ogólności i do niektórych psalmów oddzielnie, i nareszcie „klucz do czytania kirylicy" (litery nowe i stare drukowane i rękopiśmienne) dla tych, którzy przyzwyczaili się do pisma łacińskiego, książka ta bowiem wydrukowaną została kirylicą, podług systemu zmarłego Wuka Stefanowicza Karadżicza. Książka ta sprzedaje się w Wiedniu, *Alsergrund, Berggasse*, N. 4.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 17 (5) listopada.* Minister wojny marszałek Prim zamianował komisję, która ma naradzać się nad reorganizacją armji. (*Wolffs T. B.*).

* *Paryż, 17 (5) listopada.* Z powodu obiegających na giełdzie dzisiejszej pogłosek o rozruchach w Hiszpanji, *Monitor wieczorny* donosi, że podług wiadomości otrzymanych z ważniejszych miast Hiszpanji, panuje wszędzie zupełna spokojność. (*Tamże*).

* Manifest wyborczy Olozagi, który otrzymano obecnie w dosłownem brzmieniu, czyni jasnem, dla czego część stronnictwa demokratycznego przystąpiła doń, i dowodzi zarazem, kosztem jakich ustępstw stronnicy monarchji okupili to przystąpienie. Dość długiego i wielce obwarunkowanego dokumentu jest, jak się zdaje, taki, że zdecydowano się wprawdzie na monarchję, lecz na monarchję opartą na jak najrozleglejszych podstawach demokratycznych i nie dziedziczną. Ustępy tego manifestu, które mogą być pojmowane w tym duchu, są następujące. Po oświadczeniu się podpisanego na korzyść monarchji w ogólności, powiedziano dalej: „Chodzi tu atoli nie o monarchję, którą obaliliśmy, nie o monarchję pochodzenia dynastycznego, która sądziła, iż stoi po nad narodem i czyniła niemożebnemi tak wszechwładztwo tego ostatniego, jak również jego wolność. Monarchja ta umarła na zawsze w Hiszpanji. Nasza monarchja przeciwnie, monarchja, za którą chcemy głosować, wypływa z prawa ludowego, szanuje zasadę głosowania powszechnego, symbolizuje wszechwładztwo narodu, utwierdza wszystkie swobody publiczne, i nareszcie uosabia prawa obywatela, te prawa, które są wyższe nad wszelkie instytucje i władze. Jest to monarchja, znosząca radykalnie prawo boskie i wraz z niem supremację jednej rodziny nad narodem; jest to monarchja otoczona instytucjami demokratycznemi, monarchja narodowa" Nastręcza się tu pytanie, jak można znieść supremację jednej rodziny nad narodem, bez jednoczesnego zniesienia prawa dziedzicznego na władzy monarszej. W zgodności z tem pozostaje inny ustęp manifestu, przeznaczony do zaznaczenia zastrzeżeń członków demokratyczno-republikańskich komitetu. W ustępie tym powiedziano: „Głosować będziemy jednozgodnie za monarchją ze wszystkiemi jej atrybucjami głównemi, lecz za tą monarchją, która jest zespolona węzłem nierozerwanym z wolnością. Jedni z nas będą głosować za tem z zasady i z tego powodu, że szanują i kochają tradycje ludu hiszpańskiego. Inni, którzy jakkolwiek są przekonani, że zasady demokratyczne wskazują także w sposób logiczny na określoną formę rządu, i że postęp cywilizacji poprowadzi do zniesienia wszelkiej dziedzicznej i stałej władzy rządowej, poświęcą atoli interesa i dążności swego stronnictwa dla interesów ojczyzny, zaprowadzenie bowiem takiej władzy rządowej, która może być usuniętą, przedstawiałoby w chwili obecnej nieustanne niebezpieczeństwo dla spokojnego wzmocnienia wolności i nabytków rewolucji." W pośrodku pomiędzy monarchją, którą mogłaby być usuniętą, a monarchją dziedziczną, wybrano, jak się zdaje, monarchję dożywotnią. Nie ulega wątpliwości, że manifest, który daje swój głos na korzyść monarchji w taki sposób warunkowy i pełny zastrzeżeń, nie jest zdolny do szerzenia propagandy pomiędzy masami ludności. Dobre przyjęcie, jakiego, podług depesz telegraficznych, manifest ten doznał tak na odbytem w niedzielę zgromadzeniu ludowem, jak również w prowincjach, dotyczyć musi raczej ustępstw uzyskanych na sprawie monarchicznej na korzyść zasad demokratycznych, niż samego manifestu. Jeszcze w zeszły piątek, na zgromadzeniu demokratycznem, które odbyło się w cyrku i o którem telegraf nie doniósł, mowa p. Castelar'a, przewódcy stronnictwa republikańskiego, przywitaną została pełnemi zapału oklaskami, mowa zaś ta obejmowała oświadczenie się za zniesieniem monarchji na zawsze i pod jakąkolwiek bądź formą, za natychmiastowem proklamowaniem rzeczypospolitej, za zniesieniem wszystkich posad płatnych tak w kościele jak i w armji, słowem, za zaprowadzeniem wolności nieograniczonej. (*Nordd. A. Z*).

* Pogłoska o pomocy zagranicznej, jaka udzieloną jakoby została powstaniu na wyspie Kubie, była, jak się zdaje, nie bezzasadna. Podług wiadomości z Hawany z 14-go b. m., znakomitsi obywatele w Puerto Principe, zaproponowali jenerał-kapitanowi Lersundi, że oddadzą do jego rozporządzenia zasoby pieniężne i inne, jakie potrzebne będą dla przeszkodzenia wylądowaniu flibustjerów amerykańskich. Z rozkazu rządu, pewna liczba łodzi kanonjerskich krąży wzdłuż brzegów i przedsięwzięte zostały i inne także rozległe środki ostrożności. Ostatnie wiadomości z widowni powstania brzmią niepomyślnie. Wyprawa posłana przeciw powstańcom, musiała, z powodu braku zapasów żywności, wrócić do Santjago.

* Jeden z dzienników, powiada *Epoca* z d 15 b. m. donosi, że stronnictwo republikańskie ma zamiar odpowiedzieć na manifest monarchiczny. Oświadczy ono, że osoby tego stronnictwa uszanują uchwałę kortezów ustawodawczych, z uwagi na to, że chcą one jedynie spełnienia woli narodowej. Proklamować one także będą w swoim manifeście, że tak w stronnictwie republikańskiem, jak i w stronnictwie monarchicznem, jedynie tylko porządek przysłużyć się może sprawie publicznej.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

*(Kwestja tytułu). *Wiedeń, 16 listopada.* Dzisiejsza *Wiener Abendpost* poświęca nowemu tytułowi monarchji austrjackiej długi artykuł, w którym zwraca uwagę na to, że zaprowadzone zmiany dotyczą tylko małego tytułu, i że wzmianka o królestwie czeskiem nie powinna być pojmowana w duchu ujmy dla zasad dualistycznych, które znalazły wyraz w nowym tytule; ta wzmianka specjalna była niezbędną ze względu na rozwój historyczny monarchji, na doniosłość specjalnie wspomnionego kraju i na wyraźne przeświadczenie dziejowe ludności Czech. *Wiener Abendpost* powiada, że uregulowanie kwestji tytułu zapomocą porozumienia konstytucyjnego pomiędzy reprezentacjami prawodawczemi, było niemożebnem, albowiem z jednej strony żadna z tych reprezentacji nie posiada należytej w tym względzie kompetencji, z drugiej zaś strony, patent cesarza Franciszka I z 1 go sierpnia 1804 roku, oraz inny akt z roku 1836 stanowią, że rozstrzyganie takich kwestji należy wyłącznie do monarchy. Dzisiejsze pisma wieczorne witają z zadowoleniem rozwiązanie kwestji tytułu; dzienniki cieszą się zwłaszcza z tego, że nieokreślone nazwy Cis- i Translitawji zostały nareszcie usunięte. Reskrypt własnoręczny cesarza dowodzi jasno, że dla wszystkich krajów niewęgierskich ma być używana odtąd nazwa zbiorowa „Austrja", podczas gdy nazwa „Węgry" obejmować będzie wszystkie kraje korony węgierskiej. Używane przez to będą odtąd nazwy Austrja i Węgry, w obec których zniknąć muszą wszystkie dotychczasowe próby lingwistyczne. Z wielką niecierpliwością oczekują tu na zdanie pism węgierskich o nowem rozporządzeniu co do tytułu. Organa stronnictwa Deaka powitają zapewne z zadowoleniem rozwiązanie tej kwestji, odpowiadające ich życzeniu; lecz należy mieć także na względzie głosy pism opozycyjnych, zwłaszcza, że stronnictwo lewego krańca zaczyna widocznie brać górę w Węgrzech. W samym nawet Peszcie wpływ tego stronnictwa stał się już tak potężnym, iż policja zdołała z trudnością przeszkodzić kociej muzyce, którą chciano wyprawić przed gmachem klubu Deaka z powodu głosowania stronnictwa Deaka przeciw wnioskowi Ghyczy'ego. (*Nordd. A. Z*)

*(Księga czerwona). *Times* z 17-go b. m. podaje korespondencję z Wiednia, obejmującą niektóre szczegóły o austrjackiej księdze czerwonej, która miała wyjść z druku w piątek 20 go b. m. Obraz stanu politycznego traktuje w trzech głównych rozdziałach kwestje niemiecką i północno-szlezwicką, sprawy hiszpańskie, kwestję wschodnią i układy z Rzymem w przedmiocie konkordatu. Co się tyczy kwestji szlezwickiej, księga czerwona zwraca uwagę na to, że sprawa ta nie została dotąd rozstrzygniętą i że Austrja przestrzegała w tym względzie polityki nieinterwencji. W przedmiocie innych kwestji, księga czerwona powołuje się na przestrzeganą przez Austrję politykę pojednawczą. Księga ta obejmuje dalej instrukcje udzielone hrabiemu Crivelli, poprzedniemu ambasadorowi austrjackiemu przy kurji rzymskiej. (*Wolffs T. B.*)

*(Sprostowanie). *La Fr.* z dnia 17-go b. m. pisze: Jeden z dzienników utrzymywał, że p. Beust na naleganie Prus usunął z księgi czerwonej, która ma być złożona delegacjom austro-węgierskim, jedną depeszę odnoszącą się do noty p. Usedoma. Mniemamy, że nie było nigdy mowy o depeszy przesłanej niby przez p. Beusta do posła austrjackiego w Berlinie, ale tylko o rozmowie p. Werthera posła pruskiego w Wiedniu, z kanclerzem ce-

sarstwa w przedmiocie tego dokumentu. Rozmowa ta miała miejsce w takich wyrażeniach jak o tem donoszono.

* (Armja austrjacka). Skład armji austrjacko-węgierskiej na stopie wojny ma być następujący: piechota: 80 pułków linjowych, po 7 bataljonów w każdym, po 4 kompanje w bataljonie, po 300 ludzi w kompanji, czyli razem 672,000 ludzi. Strzelcy: 33 bataljony, z których każdy złożony być ma z 4 kompanij po 300 ludzi, razem 39,600 ludzi, czyli ogółem piechoty 711,600 ludzi. Jazda: 14 pułków huzarów, 14 pułków dragonów i 13 pułków ułanów, w każdym pułku po 7 szwadronów, razem 51,600 ludzi. Dwa pułki inżenierji, po 4 bataljony w każdym, i 1 pułk saperów złożony z 5 bataljonów, razem 12,400 ludzi. Dalej 12 pułków artylerji, po 12 baterij w każdym, wraz z artylerją techniczną, szwadronem od pociągów, wojskami lazaretowemi i t. d., razem 24,000 ludzi. Cała przeto armja wynosić ma na stopie wojny 800,400 ludzi. (*Nordd. A. Z.*)

* (Reklamacja). Austrja domaga się obecnie od państw południowo-niemieckich 18,450,000 złr. należnych jej z likwidacji nieruchomości twierdz dawnego związku niemieckiego. Mówią, że państwa południowo-niemieckie nie chcą przyznać tego długu i dla odparcia roszczeń Austrji zasłaniają się tym samym artykułem 8 traktatu praskiego, na który Austrja odwołuje się dla usprawiedliwienia swojej reklamacji. Traktat ten prawdziwie jest nieszczęśliwy. Znane są trudności wiążące się z jego artykułem 5. Teraz art. 8 zostaje zakwestjonowany. (*La Fr.*)

Prusy i Niemcy.

* (Kwestja szlezwicka). Piszą do *Weser Z.* z Berlina w drodze półurzędowej: Przypuszczenie, że p. Quaade powróci wkrótce do Berlina dla podjęcia znowu według nowych instrukcji układów w kwestji okręgów Szlezwigu północnego, zapewne się nie potwierdzi. Ze względu na stanowisko, jakiego Danja chwyciła się według mowy tronowej z d. 5 października, takowe nie zachęci zapewne Prus do sformułowania propozycji, które dopóty pozostałyby bez skutku dopóki w Kopenhadze liczą na ewentualności polityki europejskiej.

Francja.

* (Sprostowanie). *La Fr.* z d. 17-go listopada pisze: Mieliśmy słuszność, utrzymując w sobotę, że wiadomości podane przez *Gaulois* co do odkrycia mniemanego spisku i uchwalonych z tego względu przez radę ministrów środków, nie były oparte na żadnej zasadzie. Przekonanie wyrażone przez nas z tego powodu, znalazło potwierdzenie w dzisiejszej nocie *Monitora*, której kategoryczne wyrazy nie pozostawiają po sobie żadnej wątpliwości, ani też żadnej dwuznaczności. Nota ta jest następująca: Dziennik *Gaulois* doniósł swoim czytelnikom o spiskach i sprzysiężeniach, odkrytych według niego niedawno przez rząd. Wiadomość ta jest stanowczo zmyśloną. Dziennik, który wiadomość tę ogłosił, pociągnięty został do sądowej odpowiedzialności.

Szwajcarja.

* (Wybory do rady związkowej). Wybory genewskie do odnowionej wielkiej rady związkowej wypadły na korzyść stronnictwa niezależnego w okręgach wyborczych miasta i prawego brzegu; na korzyść zaś stronnictwa radykalnego, w okręgach wyborczych lewego brzegu. Telegram donosi o wyborze p. James Fazy. (*La Fr.*)

Anglja.

* (Mowa p. Gladstone). P. Gladstone powiedział z swojej strony także mowę przed wyborcami w Liverpoolu o polityce zagranicznej; ale uczynił to tylko dla tego, że nie sądzi, ażeby podobne kwestje stosowne były do podnoszenia przed wyborcami, i że obecne ministerstwo nie ma prawa do zastanawiania się nad niemi. „Protestuję, wyrzekł on, przeciwko postępowaniu wyborczemu zasadzającemu się na obsługiwaniu się przez stronnictwa polityką zagraniczną w celach wewnętrznych. W ostatnim tygodniu lord major wydał doroczny bankiet w Guildhall. Pierwszy minister oświadczył, że według jego zdania w razie gdyby stan rzeczy stał się zagrażającym na stałym lądzie, a jego szlachetny przyjaciel minister spraw zagranicznych wystąpił z pośrednictwem pomiędzy Prusami i Francją, pokój byłby niezawodnie utrzymany. Obecnie panowie, nie czuję pod tym względem wypowiadać mojego zdania. Zadowolnię się tylko na wyrzeczeniu, co następuje. O lordzie Stanley mam niezawodnie dobrą opinję; ale jestem głęboko przekonany o tem, że jeżeli ma robią jaką propozycję, albo też poprostu jakieś napomknienie o niej, przed zgodzeniem się na nią rozważy ją obustronnie, jako człowiek nauki i sądu, i nie da się powodować ani kierować w jedną lub drugą stronę przez żadne uwagi stronnicze. To co mówię panowie, gotów jestem powtórzyć w innej sferze, jeśli mnie tam wyślecie, jak i to, że pierwszy minister nie ma żadnego prawa proponowania w Guildhall pośrednictwa ministra spraw zagranicznych pomiędzy Prusami i Francją. Powiadam, że do podnoszenia podobnej kwestji nie jest ani miejsce ani chwila po temu, a tym mniej czynienia podobnych nieodpowiednich i urzędowych oświadczeń, kiedy nie znajdujemy się w warunkach zwyczajnych, ale wśród walki wyborczej, w której głos ogólny kraju przemawia za tem, że ministerstwo znajdzie się zapewne w mniejszości". (*La Fr.*)

* (Wybory). *Londyn, 17 listopada.* Z liczby znanych dotąd wyborów, liberalni uzyskali 207, konserwatyści zaś 77 krzeseł. Liberalni mają dotąd o 23 głosy więcej, i spodziewają się jeszcze osiągnąć trzy krzesła City londyńskiej. Manchester wybrał dwóch liberalnych (Basley, Jakób Bright) i jednego konserwatystę (Birley), Birmingham 3 liberalnych (Bright, Dixon i Muntz), Sheffield 2 liberalnych, Roebuck nie został wybrany. Z pomiędzy liberalnych wybrani zostali także: Hughes, Odonoghue, Onslow, hr. Grosvenor, Childers, Layard. Z pomiędzy ministrów teraźniejszych wybrani zostali do izby niższej ministrowie spraw wewnętrznych i wojny, oraz kanclerz skarbu. (*Wolffs T. B.*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 15 listopada (*).

Zgony.—Dwór. — Nowy dziennik. — Następca tronu belgickiego. — Sprawa Lesurque'a. — Nowy romans —Składki na pomnik Baudina.

Rossini umarł, Havin umarł, a hrabia Goltz umiera. Przy takiem mnóstwie śmierci, ze smutkiem biorę pióro do ręki. Rossini mocno cierpiał przed zgonem.

Dziś imieniny cesarzowej. Żona marszałka Canroberta, błyszczy w Compiègne swą pięknością, ale nie tańczy; tam także znajduje się wdowa po marszałku Pellissier. Godnem jest uwagi, że księżna Klotylda nie bierze udziału w żadnych zabawach. Hrabina Walewska mianowaną została damą honorową.

Nowy dziennik *Le Public*, wydawany przez jednego z byłych redaktorów *Patrie*, będzie liberalniejszy od tego ostatniego pisma.

Choroba księcia następcy tronu belgickiego, przybrała nowy obrót, i jest nadzieja, że zostanie on ocalony.

Sprawę Lesurque'a będzie roztrząsał sąd kasacyjny. Wiadomo, że był on niewinnie stracony za rzeczpospolitej, z powodu swego podobieństwa do jednego ze zbrodniarzy, którego stracono potem. Córka Lesurque'a nie poszła za mąż i nie ustawała w staraniach o uniewinnienie pamięci ojca.

Wiele spodziewają się po nowym romansie: „*Les Mansardes de Paris*"

Składki na pomnik Baudina dają powód do prześladowania różnych stronnictw politycznych. Wielu dyplomatów zawiadamia swe rządy o biegu tej sprawy, jako o protestacji przeciwko zasadom obecnego rządu. Wiadomo, że Baudin poległ podczas zamachu stanu w 1851 r. Osoby aresztowane za demonstracje na cmentarzu Montmartre, sądzone są przez sąd policji poprawczej, a broni ich p. Cremieux. *H.*

Paryż, 16 listopada.

Rossini.

Rossini jest umierający! Takie to smutne wyrazy przechodziły od trzech tygodni z ust do ust, od jednego końca Europy do drugiego.

Rossini zmarł! Taki jest okrzyk żałosny, rozlegający się obecnie wszędzie, gdzie sztuka liczy miłośników, gdzie muzyka ma adeptów.

Postaramy się zeszkicować w zarysach ogólnych życie tego kompozytora, któremu wszyscy mistrze oddają hołd, którego wszystkie narody podziwiają.

Gioacchino Rossini urodził się w Pesaro, miasteczku w państwie kościelnem, 29 go lutego 1792 r. Był on synem muzykantów wędrownych, którym towarzyszył w ich wycieczkach na jarmarki. Pierwszym jego nauczycielem był jego ojciec, pierwszym profesorem, jego matka. W dwunastym roku życia miał on już nauczyciela poważnego, którym był Angelo Tessi z Bononji; następnie kształcił się on pod kierunkiem Primettego z Nowary, potem uczył go Palmerini, i nareszcie Matei, który obeznał go z pierwszemi zasadami kompozycji.

Pewnego dnia, miał zaś on wówczas 18 lat wieku, Rossini rzekł do swego mistrza, który mu zarzucał lenistwo: Czy umiem już dosyć, abym mógł napisać operę? — Zapewne, odpowiedział Matei, lecz artysta muzyczny, chcący poznać wszystkie zasady sztuki i pisać kompozycje we wszystkich rodzajach, musi nauczyć się więcej niż to, co umiesz.

Odpowiedź ta wpłynęła na postanowienie Rossiniego. Dołączając do zasad poczerpniętych od swego mistrza, studja nad Mozartem i Haydnem, którego genjusz jaśniał już wtedy w świecie muzykalnym, młody maestro jął się pracy i napisał jedną po drugiej dwie opery: *Cambiole di matrimonio* dla teatru *San Mose* w Wenecji i *Equiroco estravagante* dla teatru w Bononji. Miał on wprawdzie dwa naraz niepowodzenia, lecz zarazem zrobił dwa pierwsze kroki w zawodzie, który miał przebiedz jako olbrzym. Po kilku próbach mniej więcej szczęśliwych, młody maestro zrobił zwrot stanowczy i zadziwiał odtąd świat muzykalny swą płodnością. Miał on wówczas nieco więcej nad dwadzieścia. W ciągu jednego sezonu, wystawił on opery *I figlio per assardo*, *Tancredi* i *Italiana in Algieri*, które poprzedzone były operami: *Ingano felice*, *Ciro*, *Scala di Seta*, *Pietra del Paragone* i *Occasione fa il ladro*.

Opera *Tancredi* miała powodzenie niesłychane. Włochy zdumiały i były oczarowane, Rossini torował nowe dla sztuki drogi. Cimarosa i Paisiello nie poszli wprawdzie w niepamięć, lecz witano nową gwiazdę, której blask miał odrodzić świat muzykalny.

Po *Tankredzie*, dramacie bohaterskim i romantycznym, nastąpiła *Italiana in Algieri*, opera buffa w prawdziwem znaczeniu, istny wybuch śmiechu. Był to nowy tryumf.

Wówczas to Barbaja, bogaty impresario teatru San-Carlo w Neapolu, umówił się z młodym kompozytorem za sumę 12,000 franków, i w tym to teatrze Rossini poznał pannę Colbrant, którą następnie zaślubił.

Medjolan, Rzym, Neapol, Wenecja, spoglądały kolejno na jego chwałę i na jego niepowodzenia, lecz ani jedno ani drugie nie zdołały zatrzymać go w biegu: postępował on ciągle naprzód. Zamiłowany w zabawach, oddał się on im namiętnie, lecz ani upojenie powodzenia, ani wir zabaw, nie zatrzymały rozwoju jego genjuszu. Łatwość, jaką miał w kompozycji, oraz płodność, zwiększały się w miarę, jak przyjęcia, zabawy światowe i owacje odbierały mu najlepsze i najdłuższe chwile dni jego.

Od roku 1816 do 1817, przybyły trzy arcydzieła nieśmiertelne: *Otello*, *Cenerentola* i *Gazza ladra*. Genjusz Rossiniego zaczyna odtąd przybierać szersze rozmiary i stawać się ze wszech miar oryginalnym; myśli jego przybierają koloryt bardziej energiczny, styl jego staje się prawie gwałtownym; orkiestracja jego zyskuje na bogactwie, która wydaje się zbytnią obfitością, rozrzutnością; nie posuwa się on już, lecz leci, i polot jego podobny jest do burzy rozhukanej.

Po operach *Otello*, *Gazza* i *Armida*, nastąpił *Mose*, prawdziwe arcydzieło dramatyczne dla Włoch, i Włochy całe schyliły czoło przed tą okazałą i nową manifestacją genjuszu Rossiniego. Następnie napisał on opery: *Donna del lago*, *Eduardo e Cristina*, *Jelmira* i nareszcie *Semiramida*, która przedstawioną została w Wenecji w r. 1823, po pobycie w Wiedniu; gdzie autor daje się poznać w nowem świetle, genjusz bowiem niemiecki, wzniosły i mistrzowski, wywarł wpływ na genjusz włoski, wytworny i melodyjny.

Około tego, pełnego chwały czasu, Rossini opuścił scenę włoską i udał się do Niemiec, zkąd wywiózł po kilku tygodniach fortunę, następnie zaś przybył do Paryża dla uzyskania uświęcenia uroczystego dla swego talentu, uwieńczenia dla swej chwały. To uświęcenie nie zostało mu przyznane odrazu, albowiem *Cyrulik sewilski* powiódł się jedynie przez połowę, dzięki intrygom i nieuctwu; lecz dyrektor opery włoskiej powziął myśl szczęśliwą przedstawiania kolejno utworu Paisiellego i utworu Rossiniego. Porównanie było stanowcze i młody maestro zajął pierwsze miejsce wśród znakomitości Paryża.

Naturalnie, że nie możemy iść w ślad za postępem tryumfalnym młodego kompozytora, posiadającego już wówczas chwałę pierwszorzędną. Powitajmy operę *Le comte Ory*, partycję w gruncie francuzką, odznaczającą się nadzwyczajnem życiem, i przejdźmy do opery *Wilhelm Tell*, stanowiącej ostatnią kartę tego genjuszu twórczego, albowiem Rossini stworzył, tak samo jak Mozart, Haydn, Bellini, arcydzieła, odznaczające się bogactwem instrumentacji, pełnością stylu, wytwornością melodij, rozmaitością rytmu dramatycznego, świetnym kolorytem harmonji. Krytyka wystąpiła przeciw temu arcydziełu nieśmiertelnemu, i Rossini przestał pisać opery.

W r. 1841 Rossini napisał jeszcze *Stabat Mater*; odtąd zamknął się on sam w sobie, tak, iż nawet tryumf Meyerbeera, któremu on wcale nie zazdrościł, nie zdołał wyprowadzić go z apatji pod względem muzyki. Przyjmował on w Passy wszystkich wielkich ar-

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

tystów, lecz przez dziwaczność umysłu, nie chciał on ażeby wykonywano u niego inną muzykę, oprócz jego własnej.

Owdowiał on w r. 1845 i w cztery miesiące później zawarł powtórne związki małżeńskie z panią Olimpją Pellissier, która zamknęła mu oczy.

Od roku 1810 do 1829, wykonano 40 oper Rossiniego, 17 kantat i 12 utworów rozmaitych, nie licząc w to hymnu z r. 1867. Był on ozdobiony orderem Legji Honorowej wielkiego krzyża.

Około sześciu tygodni temu, Rossini zapytywał mnie jeszcze, jak się powodzi konserwatorjum warszawskiemu i jego ukochanemu przyjacielowi Apolinaremu Kątskiemu. *X.*

Rozmaitości.

* (Przywrócenie wzroku). *Dzien. gub. Pskow.* podaje szczególny wypadek uleczenia ślepoty. Pewien włościanin, 80 lat wieku mający, utracił od lat 5-u wzrok, nie cierpiąc przytem bólu oczu, których powieki mógł on odmykać i zamykać jak w zdrowym stanie. Na wiosnę 1867 r. począł widzieć na prawe oko; z początku widział tylko światło, potem stopniowo przedmioty, a w końcu lata już widział zupełnie na to oko. Podług opowiadania jego wyleczył się on takim sposobem: „Jak nastało lato, przyprowadzano mnie do rzeczki; bywało położę się na brzegu twarzą blizko ku wodzie, i tak leżę przemyję oczy, a gdy było ciepło, wchodziłem do rzeki i wykąpawszy się znowu kładłem się na brzegu niby patrząc się na wodę. Tak robiłem codzień dwa razy (rzeczka bowiem płynie blizko wsi), dopóki nie nastąpiły chłody, i więcej nic, a czy przez to odzyskałem wzrok — nie wiem." Włościanin ten zapewnia że myśl patrzenia na wodę powziął sam, i nikt nie doradzał mu tego; kładł się na brzegu, nachylając twarz ku rzece zwykle, w kierunku jej biegu.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Ruch pociągów na drodze St. Petersburgsko-Warszawskiej.

Z St. Petersburga do Gatczyny o g. 7 m. 30 rano, 1, 2 i 3 kl.; o g. 1 po południu 1 i 2 kl.; o g. 4, 6 i 10-ej wieczorem 1, 2 i 3 klasy, do Ługi, Wilna, Warszawy i Wierzbołowa (za granicą) o g. 7 m. 30 rano, 1, 2 i 3 kl. (puciąg ten pomiędzy Ługą a Wilnem jedzie bez 1-ej klasy) o g. 1 po południu 1 i 2 kl. i o g. 6 wieczorem 1, 2 i 3 klasy.

Z Gatczyny do St. Petersburga o g. 9 i 10 m. 11 rano 1, 2 i 3 kl; o g. 4 m. 21 po południu 1 i 2 kl., o g. 9 i 10 m. 45 wieczorem 1, 2 i 3 kl.

Z Wilna do St. Petersburga o g. 2 po południu 1, 2 i 3 kl., i wieczorem o g. 4 m. 40 (do Ługi 2 i 3 kl., a od Ługi do St. Petersburga 1, 2 i 3 kl.) i o g. 11 m. 24, 1 i 2 kl. do Warszawy o g. 7 rano i o g. 3 m. 10 po południu 1, 2 i 3 kl.; do Wierzbołowa (za granicą) o g. 6 m. 35 rano 1 i 2 kl. i o g. 2 m. 54 po południu 1, 2 i 3 kl.

Z Warszawy do Wilna o g. 11 rano i o g. 11 wieczorem 1, 2 i 3 kl.

Z Wierzbołowa (Eydkuhen) do Wilna i St. Petersburga o g. 8 m. 45 rano pasażerski 1, 2 i 3 kl. i o g. 6 m. 25 wieczorem kurjerski 1 i 2 kl.

Godziny odejścia pociągów obliczone są według miejcowych zegarów.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlce o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespola o g. 4 m. 32.

Z Terespola wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzeca o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Warszawa, dnia 8 (20) Listopada.

Kalendarz.

W sobotę, 9 (21) listopada, — *Ofiarowanie N. M. Panny.* — Słońce wsch. o godz. 7 min. 82; zach. o godz. 3 min. 59.

W niedzielę, 10 (22) listopada, — św. Cecylji pan. męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 34; zach. o godz. 3 min. 58.

Stan pogody.

Dziś z rana — 4°6, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	748 5	752 8
Termometr Reaum	+ 3·7	— 1·8
Stan nieba	nappogodny	pog. z chm.

Największe ciepło + 4°3, R. Największe zimno — 1°3 R

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 8

Widowiska.

TEATR WIELKI. — *Dziś*, w piątek, komedja w 4 aktach, **Nasi najserdeczniejsi.** — Osoby: Lucjan Caussade — p. *Rychter;* Cecylja, jego żona — pani *Modrzejewska;* Emilja, pasierbica Cecylji — pani *Ostrowska;* Doktór Tholosan — p. *Królikowski;* Maurycy de Théronan — p. *Swieszewski;* Marecat — p. *Chomiński;* Eugenjusz, jego syn — panna *Urbanowicz;* Pan Vignieux — p. *Sawicki;* Pani Vignieux — pani *Sawicka;* Abdalah — p. *Grzywiński;* Lancelot — p. *Schober;* De la Richandière — p. *Dobrowolski;* Rózia, służąca Cecylji — panna *Gilska;* Jan lokaj — p. *Adler;* Ogrodnik — p. *Jejde.* — *Jutro*, w sobotę, komedja **Nasi najserdeczniejsi** (wystąpienie pani Modrzejewskiej). — *Wczoraj*, we czwartek, dawano na dochód panny Mérante, 1-y akt baletu **Hrabina d'Egmont;** 2-gi i 3-ci akt baletu **Modniarki** czyli **Karnawał paryzki,** było osób 261.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera.* — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$ wieczorem.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma). — ***W każdą niedzielę i święto*, Koncert.** — Początek o godzinie $4\frac{1}{2}$. — Cena wejścia kop. 20.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał lejtnant hrabia *Kreutz*, z Petersburga; — wyjechał: jenerał-major *Sobolewski*, do Brześcia-Litewskiego.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 456, wyjechało osób 530; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 186, wyjechało osób 172; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 118, wyjechało osób 178; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — w ogóle przyjechało osób 629, w tej liczbie z zagranicy 37, wyjechało osób 811, w tej liczbie za granicę 48.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 7 (19) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Chmielewski w Mniszowie, Kwaśniewska w Radomiu, Czwik w Telszy, Kloski w Stawierejach, Sztern bez oznaczenia miejsca, Gubernator Cywilny w Kaliszu, — listów miejskich sztuk 4, wyjętych ze skrzynek pocztowych jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 10 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrana.

Dnia 7 (19) b. m. i roku, chorych w 8 miu cywilnych szpitalach: przybyło 132, wyzdrowiało 52, umarło 8, pozostało 2159 (mężczyzn 984, kobiet 1175), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 223, kobiet 205.

* W dniu 7 (19) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkiej 13, płci żeńskiej 10; *starozakonnych:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 5; razem 34, — **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan:* 10, — *starozakonnych:* —; — **zmarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 15, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 2, razem 29.

Ceny targowe.

dnia 7 (19) Listopada 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do rubli sr.	kop.	rubli sr.	kopiejki
Pszenica	10	80	5	85	6	75
Zyto	8	96	5	32	5	60
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	4	80	2	85	3	—
Groch polny	9	60	4	80	6	—
Kartofle	2	16	1	5	1	35

Pud siana od kop. 35 — 40 Pud słomy od kop. 22 — 25

Dowozy: Pszenicy 160; Żyta 257; Jęczmienia —; Owsa 343 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 3 kop. 15 do rs. 3 kop. 21.

Garniec „ od rs. 1 kop. 5 do rs. 1 kop. 7.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 8 (20) Listopada 1868 r.

MONETY.		Żądano Rs.	K.	Płacono Rs.	K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	6	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	49
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	77	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	102	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	51	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem		—	—	33	25
„ „ „ bez kuponu		—		27	
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100		84	36	83	83
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		80	33	79	86
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		99	50	99	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		68	50	68	17
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		58	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	80	50
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		87	—	83	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	75
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	106	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		137	50	137	—
„ „ „ 1866 „ 100		133	67	133	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125		—	—	118	25
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę		—	—	66	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		66	—	65	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		95	—	94	—
Obligacje Kolei Żel-War, Terespol		91	—	90	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		86	—	85	—
WEXLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	107	55	107	40
„ „ „	k. t.	107	40	107	25
Wrocław „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk „ „	2 m.	107	40	107	25
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	32	7	31
Paryż 300 Frank.	2 m.	87	60	87	30
Wiedeń 150 Zł. W. A	2 m.	93	75	—	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych...... rs. 1 k. $64\frac{4}{9}$.

* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. 1 k. $88\frac{8}{9}$.

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 7 (19) Listopada 1868 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		$83\frac{1}{2}$
Weksle na Warszawę		$83\frac{3}{8}$
„ Peterburg 3 tygodn.		$92\frac{3}{4}$
„ „ 3 miesięczny		$9\ \frac{3}{8}$
„ Londyn 3 „		$6\ 2\ \frac{1}{8}$
„ Paryż 2 „		$80\frac{11}{12}$
„ Hamburg 2 „		$150\frac{1}{4}$
„ Wiedeń 2 „		$86\frac{1}{4}$
Listy Zastawne 4%		$66\frac{1}{2}$
Listy Likwidacyjne		$56\frac{1}{2}$
Obligacje Skarbowe 4%		$66\frac{3}{4}$
Koleje Rosyjskie		82
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		$82\frac{1}{8}$
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		$78\frac{1}{8}$
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		59
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		$61\frac{1}{8}$
Nowa pożyczka premjowa 1-em		118
„ „ „ 2-em		$11\ \frac{1}{8}$
Żyto na targu „		$55\frac{1}{2}$
dto „ dostawę		$54\frac{3}{4}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		117
„ Hamburg		86 50
„ Paryż		46 40
Pożyczka Narodowa		63 80
5% Metaliki		58 20
Akcje Banku Kredytowego		228 70
Z PARYŻA.		
Renta 3%		71 65
Renta Włoska		56 75
Akcje Kredytu Ruchomego		291
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		$94\frac{1}{16}$

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. *7342. Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego*

Podaje do powszechnej wiadomości, że dla ułatwienia odbioru należytości za Listy Zastawne w dniach 19 i 20 Września (1 2 Października) r. b. wylosowane, niemniej kupony w półroczu 2-gim r. b. do wypłaty przypadające, przyjmować będzie tak listy zastawne wylosowane, jako i kupony za rewersami z księgi sznurowej wydawanemi, od dnia 8 (20) Listopada r. b. do dnia 6 (18) Grudnia r. b. codziennie wyjąwszy święta, od godziny 10 z rana do 1 z południa, a to dla wcześniejszego onych sprawdzenia.

Tak listy zastawne, jako też kupony płatne, składane być winny obok oddzielnych deklaracji wyszczególniających je w porządku numerów z oznaczeniem liter, wartości i ilości sztuk. Deklaracje spisane być winny na drukach, które są przysposobione w biórze Dyrekcji Głównej i na żądanie interesantom udzielane będą.

Właściciele listów zastawnych lub kuponów na rewersach wymienieni, w terminie prawem oznaczonym, to jest od dnia 10 (22) Grudnia r. b. począwszy, należności niemi objęte o ile sprawdzenie listów lub kuponów kwestji nie nastręczy, wypłacone sobie mieć będą.

Warszawa d. 5 (17) Listopada 1868 r.
p. o. Prezesa, Jenerał Lejtnant, Gieczewicz.
p. o. Pisarza, Damięcki.

N. D. 7381. Zawiadomienie od Zarządu Żeglugi Parowej.

W myśl artykułu 13 Kontraktu Spółki Żeglugi Parowej na rzekach Królestwa Polskiego z dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1861 r., w dniu 8 (20) Grudnia r. b. o godzinie 4 z południa w biórze Zarządu Żeglugi Parowej przy ulicy Solec pod Nr. 2948 w zabudowaniach Fabryki Machin Żeglugi Parowej, odbędzie się nadzwyczajne posiedzenie Akcjonarjuszów tejże spółki.

Przeto Zarząd Żeglugi Parowej ma zaszczyt upraszać Panów Akcjonarjuszów Spółki Żeglugi Parowej, aby na posiedzenie to w oznaczonym dniu i miejscu przybyć raczyli.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1868 r.
Pełnomocnik Spółki Żeglugi Parowej,
17286 Barciński.

N. D. 7392. *Управленіе Надзирателя Акцизными Сборами Плоцкой Губерніи 4 Участка.*

Патентъ выданный изъ Прасныского Окружнаго Казначейства, Плоцкой Губерніи отъ 4 Іюля с. г. за N. 13. на пивоварный заводъ Кржиновлога-Мала, владѣльца Глиноецкаго утраченъ, взамѣну котораго выдана копія, а потому подлинный патентъ считается недѣйствительнымъ.

Г. Плоцкъ, Ноября 1 дня 1868 года.
Надзиратель, Войткунскій.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. *7385. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu zejścia z tego świata:

1. W dniu 17 (29) Września 1868 r. Julijanny z Schilerów Polzenius, współwłaścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 1508*A*.

2. W dniu 27 Października (8 Listopada) 1868 r. Karola Roesler, właściciela nieruchomości Warszawskiej Nr 584, oraz dóbr ziemskich w jurisdykcji Sądu Pokoju w Gąbinie położonych, to jest: *a* Pacyna, z przyległościami i fabryką cukru w folwarku Model; *b*. Wola Paczyńska z przyległościami i przynależytościami, tudzież właściciela dwóch włók gruntów i zarośli w dobrach Kamień w jurisdykcji tegoż samego Sądu leżących.

Toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, wyznaczyłem termin na dzień 17 (29) Maja 1869 r., w którym wszyscy spadkobiercy, wierzyciele i legatarjusze zgłosić się i prawa swoje w księgach wieczystych wymienionych nieruchomości Warszawskich i dóbr ziemskich meldować winni.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1868 r.
Józef Zbikowski.

N. D. *7379. Pisarz Kancelaryi Hypotecznej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Izraela Gesundheit, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 961 i 974 położonych.

2. Wilchelma Bartz, wierzyciela sumy rs. 9,000 w dziale IV pod Nr. 6 wykazu K. W. nieruchomości Nr. 1091*a*. i sumy rsr. 7,500 w dziale IV pod Nr. 1769*a* w Warszawie położonych, zabezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin na dzień 11 (23) Maja 1869 r. w Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d 6 (18) Listopada 1868 r.
Hube.

N. D. *7374. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu śmierci Szczepana Zatońskiego. wierzyciela sumy rsr. 300 w dziale III pod Nr. 11 wykazu hypotecznego dóbr Jabłonna z Okręgu Warszawskiego, na prawie wieczystej dzierżawy kolonji Choszczowka Nr. 3 zabezpieczonej, toczy się po nim postępowanie spadkowe, i termin do uregulowania tego spadku na dzień 15 (27) Lutego 1869 r. w Kancelarji Hypotecznej wyznaczony został, w którym strony do tego spadku interesowane, pod skutkami prawa stawić się winny.

Franciszek Rapacki.

N. D. 7390 *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Marji Bobrowskiej, współwierzycielki sumy rsr. 555 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1173*c* położonej, w dziale IV pod Nr. 12 ubezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin na dzień 16 (23) Lutego 1869 r. w Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej przed podpisanym Pisarzem tejże Kancelarji, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1868 r.
Hube.

N. D. *7393. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.*

Zawiadamia interesowanych, że do uregulowania przed nim spadków:

1. Po Józefie vel Józefinie z Godlewskich Gawrońskiej, co do sumy rsr. 200,000 na dobrach Szukle, Rumaki, Wejliszki, Wersznupie, Czyczki lit. B. w Powiecie Kalwaryjskim oraz Naugardyszki, Karczma Marwiawka, plac w Aleksocie i karczma w Aleksocie w Powiecie Marjampolskim położonych hypotekowanej, zaś

2. po Maurycym Koniarze, co do kaucji w sumie rsr. 4,500 dla niego na nieruchomości Sukcesorów Całki Rapsztejna w Suwałkach pod Nr. policyjnym 408 położonej, a Numerem Hypotecznym 50 oznaczonej, w dziale IV wykazu hypotecznego pod Nr. 2 zapisanej, dzień 8 (20) Maja 1869 r. wyznaczył.

Suwałki d. 29 Paźdz. (10 Listopada) 1868 r.
J Kowalski.

N. D. 4853. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Zawiadamia iż po nastąpionej śmierci:

1. Emilji Zambrzyckiej, współwłaścicielki dóbr Gostkowa z Pułtuskiego.

2. Wandy Wiszowatowny, wierzycielki sumy na dobrach Zabiele z Ostrołęckiego.

3. Adama Makowskiego, wierzyciela sumy na dobrach Rokicie z Lipnowskiego.

4. Marcjanny z Pilitowskich Orłowskiej, wierzycielki dwóch sum na dobrach Sokołówko i Łęki Lit. C, z Przasnyskiego, oraz

5. Jakóba Wróblewskiego, wierzyciela sum na dobrach Siemiątkowie rogalnem z Mławskiego i Leszczynie Kmiecem z Płockiego, w wykazach hypotecznych zabezpieczonych, otworzyły się postępowania spadkowe, do regulacji których termin na dzień 13 (25) Lutego 1869 roku w mej kancelarji wyznaczam, w którym to terminie strony interesowane z prawnemi dowodami pod prekuzją zgłosić się powinny.

Płock dnia 16 (28) Lipca 1868 roku.
Kajetan Chodecki.

N. D. *5175. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Ogłasza się, że po śmierci Edwarda Machwitz, zmarłego w mieście Kalwarji w dniu 17 Kwietnia 1853 r. wierzycielu sumy rs. 2,400, z większej sumy rsr. 3,900 pochodzącej, w Dziale IV pod N. 10 na dobrach Koszkowice z Okręgu Pilickiego zabezpieczonej. toczy się postępowanie spadkowe, z terminem prekluzyjnym na dzień 28 Lutego (11 Marca) 1869 r.

Kielce dnia 30 Lipca (11 Sierp.) 1868 r.
Gidlewski.

N. D. 5173. *Писарь Прасныскаго Мироваго Суда.*

Симъ объявляетъ, что после смерти:

1. Іосифа Госѣвскаго владѣльца недвижимости въ городѣ Праснышѣ подъ N. 233 расположенной.

2. Яна Гронкѣвича кредитора суммы 120 рублей серебромъ на недвижимости N. 76 и 77 въ Праснышѣ въ отдѣлѣ IV N. I по ипотечной книгѣ убезпеченной.

3. Анны Коцѣнцкой и Людвика Коцѣнцкаго совладѣльцевъ части деревни Моравы Кафасы лит. *B*.

4. Александра Гадомскаго адоптованнаго Колаковскаго кредитора суммы 65 руб. серебромъ на части деревни Кроски Сїесице лит. *B*. въ отдѣлѣ IV N. 2 по ипотечной книгѣ убезпеченной.

5. Шимона Зембржускаго совладѣльца части деревни Колаки, Бржески лит. *B*. открылись наслѣдства въ окончательному устройству коихъ назначенъ срокъ 8 (20) Февраля 1869 г. къ которому лица имѣющіе право на таковый должны явится въ Мировый Судъ въ городѣ Прасныше.

Г. Праснышъ, Августа 1 (13) дня 1868 г
Биллевичъ.

* * *

Z powodu śmierci:

1. Jana Gosiewskiego właściciela nieruchomości w mieście Prasnyszu pod Nr. 233 położonej.

2. Jana Gronkiewicza współwierzyciela sumy rs. 120 na nieruchomości Nr. 76 i 77 w mieście Prasnyszu w dziale IV pod N. 1 wykazu hypotecznego lokowanej.

3. Anny Kocięckiej i Ludwika Kocięckiego współwłaścicieli części ziemskiej na wsi Marawy Kafasy lit. *B*.

4. Aleksandra Gadomskiego v. adoptowanego Kolakowski go.

5. Szymona Zembrzuskiego współwłaściciela części ziemskiej na wsi Kolaki Brzeski lit. *B*. toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego, wyznaczam termin na dniu 8 (20) Lutego 1869 r. w miejscu zwykłych posiedzeń Sądu tutejszego, gdzie interesenci z prawami swemi zgłosić się winni pod prekluzją.

Prasnysz, dnia 1 (13) Sierpnia 1868 r.
Billewicz.

N. D. 5174. *Писарь Влодавскаго Мироваго Суда.*

По случаю постѣдовавшей 12 (24) Октября 1866 г. смерти владѣльца недвижимостей находящихся въ уѣздномъ городѣ Влодавѣ годъ № 195. Шаи Фламенбаума, открылось наслѣдство, для приведенія котораго въ порядокъ назначенъ срокъ на 7 (19) Февраля 1869 г. За тѣмъ приглашаетъ всѣхъ, кого это касается, съ надлежащими документами явиться въ его Канцелярію непремѣнно въ означенный срокъ, подъ преклюзіею.

Г. Влодава 19 (31) Іюля 1868 г.
Браникъ.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. *7007 Zarząd Finansowy w Królestwie Polskiem.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 29 Listopada (10 Grudnia) r. b. odbywać się będzie w Zarządzie Finansowym głośna in plus licytacja na sprzedaż dwóch po klasztornych domów w mieście Warszawie a mianowicie pod Nr. 2677 na ulicy Bednarskiej poczynając od sumy rs. 40,050, wyraźniej rubli srebrem czterdzieści tysięcy pięćdziesiąt i pod Nr 2690*a* na tejże ulicy poczynając od sumy rs. 11,259, wyraźnie rubli srebrem jedenaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt dziewięć.

Bliższe warunki dotyczące sprzedaży powyższych nieruchomości, przejrzane być mogą każdodziennie oprócz świąt w godzinach biurowych w Zarządzie Finansowym, o stanie zaś tych nieruchomości przekonać się można na miejscu.

Warszawa d. 18 (30) Października 1868 r.
za Zarządzającego Wydziałem,
Radca Dworu, Wysocki.
za Naczelnika Sekcji, J. Sobotowski.

N. D. 7394. *Komitet Budowy Ratusza w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 2 z południa, odbywać się będzie w biurze Komitetu Budowy Ratusza w starym Ratuszu przy ulicy Senatorskiej egzystującym, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę drzewa sosnowego sążni półkubicznych 73 i węgla kamiennego korcy 304.

Cena za jeden sążeń półkubiczny drzewa sosnowego oznaczoną jest na rs. 5, zaś korzec węgla kamiennego na kop. 75.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dostawę, zechcą złożyć w miejscu i czasie wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje na stemplu ceny kop. 30 podług wzoru poniżej zamieszczonego, oraz vadium w kwocie rs. 70.

Bliższe warunki są do przejrzenia w biurze Komitetu każdodziennie w godzinach biurowych.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1868 r.
Prezes,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zaborowski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komitetu Budowy Ratusza z dnia 6 (18) Listopada r. b. Nr. 2219, podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się dostawić do budowy Ratusza drzewa sosnowego sążni półkubicznych 73, oraz węgla kamiennego korcy 304, razem na rs. 693 anszlagowanych i odstępuję od takowej sumy procentów . . . . . poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżenion w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Vadium rs. 70 składam.

Warszawa dnia . . . Listopada 1868 roku.
(podpisać imie i nazwisko, oraz Nr. domu zamieszkania).

N. D 7364. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Объявляется для свѣдѣнія, что 5 (17) и 6 (18) Декабря мѣсяца настоящаго года, начиная въ 10 часовъ утра, въ зданіи Судовъ на улицѣ Дѣльной, начнется лицитація депозитныхъ вещей, а именно: платья, бѣлья, драгоцѣнностей и т. п.

Г. Варшава, 5 (17) Ноября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Жизневскій.

* * *

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w dniu 5 (17) i 6 (18) Grudnia r. b. poczynając od godziny 10 z rana w gmachu Sądów przy ulicy Dzielnej posiedzenia swe odbywających, nastąpi sprzedaż przez licytację różnych przedmiotów depozytowych, jako to: garderoby, bielizny, kosztowności i t. p.

Warszawa d. 5 (17) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Żyzniewski.

(N. D. 7369). Александровская таможня симъ объявляетъ, что 18 (30) Ноября, 19, 20 Ноября (1, 2 Декабря) 1868 г. будутъ продаваться въ г. Влоцлавкѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 2,000 руб. состоящіе изъ бумажныхъ, шерстяныхъ, льняныхъ издѣлій, и другихъ разныхъ товаровъ. Товары эти будутъ продаваться въ выше означенный срокъ ежедневно, начиная съ 11 часовъ утра до 4 по полудни.

* * *

Komora Aleksandrowo niniejszem ogłasza, iż w d. 18 (30) Listopada 19, 20 Listopada (1, 2 Grudnia) r. b., sprzedawane będą w Włocławku przez publiczną licytację towary skonfiskowane, oszacowane razem na rs. 2,000, a mianowicie: wyroby bawełniane, wełniane, lniane, oraz inne różne towary. Wyż wspomnione przedmiota sprzedawane będą każdodziennie od godziny 11-ej z rana do 4-ej po południu.

Александрово, Ноября 3 дня 1868 г.
Авенаріусъ.

N. D. 7293. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitalka Dzieciątka Jezus w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 18 (30) Listopada r. b o godzinie 11 rano, w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus, przed delegowanemi Członkami Rady Szczegółowej Opiekuńczej tegoż Szpitala, odbędzie się powtórna licytacja in minus, od cen na praetium oznaczonych, przez deklaracje opieczętowane, na dostawę przez czas od dnia 1 (13) Stycznia 1869 roku, do dnia 1 (13) Stycznia 1870 roku, dla rzeczonego Szpitala, następujących produktów:

Mięsa wołowego, wieprzowego i baraniego, masła, drożdży prasowanych, świec łojowych i stearynowych, węgli kamiennych, śledzi, śmietany kwaśnej, serów krowich, ryb świeżych, szkła aptecznego, krochmalu lepszego.

Na dostawę wszakże mięsa wołowego, odbędzie się jeszcze głośna licytacja od ceny najmniejszej w deklaracjach podanej, pomiędzy składającymi takowe.

Ilość powyższych dostaw, ceny na praetium, oraz wysokość vadium, do każdej szczegółowo dostawy oznaczone, obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie z wyjątkiem świąt w godzinach biurowych, w Kancelarji Szpitalnej przejrzane być mogą.

Deklaracje podług poniższego wzoru spisane, wraz z dowodami na wniesione vadium do Kasy Szpitalnej, winny być składane w dniu do licytacji oznaczonym, najpóźniej do godziny 11 rano, na ręce członka Rady zawiadującego częścią Nadzorczą, lub jego pomocnika.

Deklaracje skrobane, przekreślane, nie podpisane, lub oznaczenia miejsca zamieszkania licytanta nie obejmujęce, przyjętemi nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, niżej podpisany, obowiązuję się przez czas od dnia 1 (13) Stycznia 1869, do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. dostawiać temuż Szpitalowi:

(tu wymienić rodzaj i cenę podejmowanej dostawy.)

Kwit na złożone vadium w kasie Szpitalnej dołączam. Wszelkim warunkom licytacyjnym się poddaję.

Stałe moje zamieszkanie jest . . . .
Pisałem w Warszawie dnia . . . . .
(Podpisać imię i nazwisko.)

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1868 r.
Opiekun prezydujący, Mianowski.
Pomocnik Nadzorcy Szpitala, Mucharski.

N. D. 7362. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) r. b. o godzinie 11 rano w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus, przed delegowanemi Członkami Rady Szczegółowej Opiekuńczej tegoż Szpitala odbędzie się licytacja głośna in plus na sprzedaż efektów po zmarłych w Szpitalu pozostałych a mianowicie:

Odzieży sukiennej letniej i watowej, płaszczów i salop podszytych futrem iniepodszytych, kożuchów i kożuszków, butów i różnego obuwia skórzanego i szlafroków sukiennych, o ilości i jakości których przekonać się można na miejscu. Licytacja rozpocznie się od sumy rs 50. Vadium do licytacji oznacza się po rs. 15. utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie zaraz dopłacić do złożonego vadium resztę wyrównywającej, postąpionej przez niego sumie, vadium składane ma być w kasie szpitalnej w dniu do licytacji oznaczonym najpóźniej do godziny 11-ej rano, nikt bowiem nie posiadający kwitu tejże kasy na złożone vadium do licytacji, przypuszczonym nie będzie. Utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie, oprócz zapłacenia jak wyżej postąpionej summy, zapłacić nadto koszta ogłoszeń tej licytacji.

Vadia osób nieutrzymujących się przy tejże, natychmiast po odbyciu takowej zwracane im będą.

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1868 r.
Opiekun Prezydujący, Mianowski.
Pomocnik Nadzorcy Szpitala, Mucharski.

N. D. 7272. *Rada Szczegółowa Głównego Domu Schronienia w Grójcu.*

Podaje do wiadomości, że z powodu niedojścia do skutku drugiej licytacji na dwudziesto dwu letnie wydzierżawienie folwarku Sadków duchowny, do domu Schronienia należącego, składającego się z gruntu ornego mórg 243 pręt. 263, która dla niedotrzymania warunków kontraktu, przez dzierżawcę następuje, odbywać się będzie w dniu 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe, trzecia głośna in plus licytacja, w Kancelarji Szpitala Grójeckiego od sumy rs. 533 kop. 25 rocznej dzierżawy.

Folwark powyższy położony jest o 6 wiorst od m. Grójca, a o mil 6 od miasta Warszawy.

Każdy ubiegający się o tę dzierżawę, winien złożyć vadium w ilości rs. 200, na ręce Prezydującego.

Bliższe szczegóły dzierżawy, objaśnią warunki przedlicytacyjne, które przejrzeć można w Kancelarji Szpitala Grójeckiego.

Grójec d. 28 Paźd. (9 Listop.) 1868 r.
Opiekun Prezydujący, A. Domański.

N. D. 7285. *Sekwestrator Skarbowy Powiatu Warszawskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 18 (30) Listopada 1868 r to jest w poniedziałek o godzinie 12 w południe na gruncie folwarku Kręczki w gminie Ożarów.

Dopełnioną zostanie przez głośną licytację sprzedaż zajętych przezemnie przedmiotów na satysfakcję zaległości skarbowych, a mianowicie: maszyna, młockarnia, sieczkarnia i wialnia oraz inne drobne ruchomości.

Każdy zatem chęć kupna mający po zaopatrzeniu się w gotowiznę w miejscu i terminie powyżej wskazanym znajdować się zechce, któremu przedmiot zalicytowany, po opłaceniu zaraz przypadającej za takowy należytości wydanym będzie, a tenże przedmiot nabywca swoim kosztem z miejsca uprzątnąć jest obowiązany.

Warszawa, d. 1 (13) Listopada 1868 r.
A. Dyjewski.

N. D. 7187. *Wójt Gminy Tyniec Powiatu Kaliskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że Pan Feliks Rozenszild stały mieszkaniec wsi gminy Tyniec, z własnych funduszów utrzymujący się, zamierza przesiedlić się ze swą rodziną do Prus. Ktoby przeto miał do rzeczonego Pana Rozenszild jaką pretensją, winien w przeciągu dni 30 postąpić podług prawa, gdyż po upływie tego terminu, Pan Rozenszild zostanie przedstawiony do paszportu emigracyjnego.

Tyniec d. 29 Paźdz. (10 Listop.) 1868 r.
Alfons Ruszkowski.

N. D. 7384. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ewy z Piaseckich, Jana Kuczyńskiego b. urzędnika małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Kuczyńskich, w Warszawie pod N-rem 652 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rub. sr. 2,100 z procentem 5% od daty ostatniego kwitu liczyć się winnym, oraz kosztami od Ludwika i Marjanny z Fudalewskich małżonków Korzeniowskich, właścicieli nieruchomości Nr. 270 w Warszawie, tamże w Warszawie pod Nr. 270 zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających, protokułem Antoniego Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 10 (22) Stycznia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 270 oznaczona, w Warszawie przy ulicy Freta, na gruncie dziedzicznym, w cyrkule policyjnym i administrecyjnym II, pod Okręgiem Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie położona, prawem własności do Ludwika i Marjanny z Fudalewskich małżonków Korzeniowskich w Warszawie pod Nr. 270 zamieszkałych należąca, zaś w posiadaniu dzierżawnem od dnia 1 Lipca 1866 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 roku za ogólną sumę rub. sr. 750 za kontraktem urzędowym przed Rościszewskim Rejentem w Warszawie w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1866 roku i 4 (16) Lipca 1867 roku, oraz Michałem Przysieckim Rejentem w Warszawie dnia 22 Września (4 Października 1867 roku Karola Neüding zostająca, na mocy rozporządzenia Magistratu miasta Warszawy z dnia 4 (16) Grudnia 1867 r. Nr. 67391/41077 za zaległe podatki zasekwestrowana, własną księgę wieczystą posiadająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej powierchni gruntu około łokci kw. 865 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej na wapno murowana o parterze i dwóch piętrach oraz mieszkaniach poddasznych, z piwnicami murowanemi sklepionemi, pomiędzy oknami facjatkowemi blachą żelazną, a w reszcie dachówką holenderką kryta, o jednym kominie nad dach wymurowanym.

2. Oficynka boczna po prawej stronie podwórka, masiv murowana o parterze i jednem piętrze holenderką kryta, o jednym kominie nad pół dach wymurowanym. W parterze tej oficynki mieści się komórka i kloaki.

3. Oficynka poprzeczna masiv murowana o jednem piętrze i parterze, nad dach której kryty dachówką holenderką, wymurowany jest jeden komin.

Wszystkie te zabudowania są połączone z sobą i tworzą dwa podwórka, z których jedno brukowane, a drugie mniejsze po za oficynką ad 3 opisaną, leżące, parkanem z desek od sąsiedniej posesji Evansa oddzielone niebrukowane.

W nieruchomości tej znajduje się dziesięciu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości Nr. 270 w Warszawie, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, przy ulicy S-to-Jerskiej pod N-rem 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 24 Stycznia (5 Lutego) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości N-mer 270 w Warszawie dnia 28 Marca (9 Kwietnia) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków przedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 4 (16) Czerwca 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki, Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 11 (23) Kwietnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 11 (23) Kwietnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 4 (16), 18 (30) Czerwca i 1 (13) Lipca 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 270 w Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty Lipca 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 25 Lipca (6 Sierpnia) 1868 roku godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, zacznie się od sumy rs. 3,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $\frac{2}{3}$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mającego.

Warszawa dnia 3 (15) Lipca 1868 r.
Pisarz Trybunału,
R. D. Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 270 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 3,000 i Trybunał wyrokiem daty 25 Lipca (6 Sierpnia) 1868 roku zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 1 (13) Października 1868 roku godzinę 10 rano, który gdy odbytym być nie mógł. zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 5 (17) Listopada 1868 r. zapadłym. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 270 w Warszawie położonej, na dzień 3 (15) Grudnia 1868 roku godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,096 kop. $4\frac{2}{3}$ jako $\frac{2}{3}$ części szacunku w taksie sądowej przez biegłych wynalezionego.

Warszawa, dnia 6 (18) Listopada 1868 r.
Pisarz Trybunału.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 7352. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksandry z Możyckich Ceckowskiej. po Franciszku Ceckowskim pozostałej wdowy, na teraz Józefa Winkler obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, w Warszawie pod Nr. 1263/4 zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Grajnert Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 586a. w Warszawie zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 6,000 z procentem od daty ostatniego kwitu z większej sumy rs. 9,000 pochodzącej, oraz kosztów od Peretza Hertz właściciela nieruchomości, w Warszawie pod Nr. 1505E. położonej, tamże zamieszkałego, protokólem Jana Orłowskiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w d. 5 (17) Lipca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Żelaznej i Twardej, pod Nr. 1505E, w urzędzie policji wykonawczej cyrkułu 8, a administracyjnego 7 i 8, w gminie tychże cyrkułów i Magistratu miasta Warszawy, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 5 kop. 40 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Peretza Hertz należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 3132 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze, jednem piętrze oraz mieszkaniu poddasznem z piwnicami murowanemi dachówką karpiówką kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Brama z drzewa.
3. Parkan z drzewa.
4. Domek z drzewa deskami kryty, z kominem blaszanym.
5. Zabudowanie z drzewa gontami i dachówką kryte, w którem mieszczą się stajnie i wozownie.
6. Kloaka z drzewa gontami kryta.
7. Parkan z drzewa.
8. Komórki z drzewa gontami kryte.
9. Kuczka z drzewa bez dachu.
10. Dół na wapno balami cembrowany i balami kryty.
11. Studnia balami cembrowana z pompą i korbą drewnianą.
12. Podwórze dość obszerne nie brukowane, tylko ścieki około domu i studni kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej prócz egzekwowanego dłużnika Peretza Hertz, jest 5 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Franciszka Grajnerta Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586 lit. B. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kózerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału III, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 1 (13) Sierpnia 1868 r., a w d. dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 8 (20) Października 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Franciszek Grajnert Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1868 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1867 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w terminach oznaczonych, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1505E. w Warszawie położonej, na d. 21 Listopada (3 Grudnia 1868 r. oznaczony został, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, o godzinie 10 z rana.

Warszawa d. 6 (18) Października 1868 r.
Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 7350. **Mikołaj Baron Bystram,** Donatarjusz dóbr Chełmno w Powiecie Kolskim, wystawił dla b. Administratora tychże dóbr Konstantego Derseville **blankiety** z podpisem swojem, dla załatwienia w jego imieniu korespondencji z b. Komisją Skarbu. Gdy jednak wszelkie stosunki z Dersevillem z dniem 29 Lutego (11 Marca) r. b. ustały, przeto i blankiety nie mają **żadnego znaczenia i ostrzega się** kogo to obchodzić może, aby z Dersevillem zobowiązań imieniem Mikołaja Barona Bystram czynionych **nie przyjmowano**, gdyż takowe żadnego skutku mieć nie będą.

Pełnomocnik ojca,
Donatarjusz dóbr Chełmno.
Mikołaj syn Mikołaja Baron Bystram.
1—17234

W Drukarni Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 6975. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 7 (19) Ноября 1868 г., съ 9 часовъ утра, будутъ производиться въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи, изустные in plus торги на отдачу въ аренду права продажи питей (пропинаціоннаго дохода), какъ на крестьянскихъ, такъ и на дворовыхъ земляхъ, въ нижепоименованныхъ мѣстностяхъ Бѣлгорайскаго Уѣзда, на время съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 г.

1. Въ имѣніи Ординаціи Замойской, составляющемъ 13 гминъ Бѣлгорайскаго уѣзда и состоящемъ изъ 154 селеній, деревень и фольварковъ съ 7765 крестьянскими и дворовыми усадьбами, начиная торги отъ суммы 23,520 р. 90½ к. за все вышеозначенное время аренды.

2. Въ Маіоратномъ имѣніи Люховъ, состоящимъ изъ деревень Люховъ дольный и Люховъ гурный съ 224 крестьянскими дворовыми усадьбами, начиная торги отъ суммы 685 р. 92 к. за все вышеозначенное время аренды.

8. Въ имѣніи Надржече Майданъ, состоящемъ изъ одной деревни Надржече Майданъ въ которой крестянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 21, начиная торги отъ суммы 60 р. 27 к за все вышеозначенное время аренды.

4. Въ имѣніи Ціотуша, состоящимъ изъ деревень: Ціотуша Нова, Ціотуша стара, Юзефовекъ и Ружа съ 78 крестьянскими и дворовыми усадьбами, начиная торги отъ суммы 251 р. 81 к. за все вышеозначенное время аренды.

Доходъ отъ продажи питей въ имѣніи Ординаціи Замойской будетъ отдаваться въ аренду съ торговъ по частямъ, то есть съ 3 частей отдѣльно:

а) Съ 1 части, состоящей изъ 4 гминъ, начиная торги отъ сумму 6,784 р. 41½ к.

б) Съ 2 части состоящей изъ 5 гминъ, начиная торги отъ суммы 8,536 р. 34½ к.

в) Съ 3 части, состоящей изъ 4 гминъ начиная торги отъ суммы 8,200 р. 14½ к., относительно же прочихъ имѣній, торги будутъ производиться на цѣлыя имѣнія. Въ торгахъ на взятіе въ аренду права продажи питей (пропинаціи) въ помянутыхъ имѣніяхъ, могутъ участвовать всѣ вообщее лица, имѣющія на основаніи изложенныхъ въ Уставѣ о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ правила, право на раздробительную торговлю питьями въ деревнахъ. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ Яновское Окружное Казначейство, соотвѣтственный залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами Царства или Имперіи, которыя разрѣшено принимать на залоги, залогъ этотъ долженъ составлять ¼ часть суммы отъ которой назначено начать торги и лицамъ отказавшимся отъ дальнѣйшаго соискательства, будетъ возвращенъ немедленно послѣ отказа ихъ.

Означенный пропинаціонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный сумму, и его залогъ удерживается до времени представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

Залогъ по арендѣ долженъ составлять ¼ часть объявленной на торгахъ арендной платы и долженъ быть представленъ въ казначейство въ теченіи 15 дней по исходѣ торговъ.

Арендаторъ по поводу поздняго вступленія въ аренду не будетъ имѣть права простирать претензій къ казнѣ.

Прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ вышеуказанныхъ мѣстностяхъ, могутъ быть пересматриваемы во всякое время въ присутственные часы въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Люблинъ, 18 (30) Октября 1868 г.

Совѣтникъ, Козьминскій.

N. D. 7191. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи постановленія Учредительнаго Комитета въ 263 засѣданіи 23 Августа (4 Сентября) сего года (ст. 2125) въ залѣ присутствія сего Правленія будутъ производиться 25 Ноября (7 Декабря) сего 1868 г. торги на продажу матеріаловъ оставшихся послѣ упраздненной стипендіальной типографіи въ г. Люблинѣ отъ суммы 694 руб. 79 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить вадіальный залогъ, равняющійся $^1/_{10}$ части назначенной для этихъ торговъ суммы, т. е. 69 р. 48 коп.

Лице за коимъ останутся торги, должно представить тотчасъ при подписаніи торговаго протокола добавочно къ представленному вадіальному залогу, сумму какая будетъ имъ предложена за помянутые матеріалы.

Вѣдомость этимъ матеріаламъ можетъ быть пересматриваема ежедневно въ отдѣленіи государственныхъ имуществъ Губернскаго Правленія съ восьми часовъ до двохъ по полудни, за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней, самые же матеріалы могутъ быть осмотрѣны въ прописанной типографіи, помѣщающейся въ зданіи Губернскаго Правленія.

Г. Люблинъ, 28 Октяб. (9 Нояб.) 1868 г.

На подлинномъ (подписали): Асессоръ, Шмидтъ.

Дѣлопроизводитель, Венглинскій.

N. D. 7313. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną:

1. Babin A, C, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Lublinie w Powiecie i Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 507 kop. 32, vadium do licytacji rs. 1,080, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,194, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 roku, w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

2. Bliskowice, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku, Powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej położonych, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 4,002 kop. 15½, vadium do licytacji rsr. 6,180, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 33,672 kop. 50, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 roku, w mieście Lublinie przed Rejentem Głowackim.

3. Bereśce część A, i Bereśce lit. B, Ołtarzewszczyzna zwane, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Hrubieszowie, Powiecie Hrubieszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 743 kop 87, vadium do licytacji rsr. 1,650, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,816, termin sprzedaży dnia 16 (28) Kwietnia 1869 roku, w mieście Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

4 Bereśce C, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Hrubieszowie, Powiecie Hrubieszowskim Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 308 kop. 7, vadium do licytacji rs. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rs 5,130, termin sprzedaży dnia 18 (30) Kwietnia 1869 roku, w mieście Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

5. Bereśce części D, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Hrubieszowie, Powiecie Hrubieszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 133 kop. 29, vadium do licytacji rs. 375, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,250, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

6. Czortowice, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Hrubieszowie, Powiecie Hrubieszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 960 kop. 81, vadium do licytacji rsr. 2.025, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,582, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

7. Dąbie, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Krasnostawie, Powiecie Krasnostawskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 1,806 kop. 98½, vadium do licytacji rsr. 3,975, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 32,586, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

8 Frampol po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z m. tegoż nazwiska, wsi Sokołowka, osady Nadrzecze zwanej i Majdanu nowo-erygowanego z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Biłgoraju, Powiecie Zamostkim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,933 k. 59, vadium do licytacji rs. 9,450. licytacja rozpocznie się od sumy rs. 55,000, termin sprzedaży d. 3 (15) Maja 1869 r., w m. Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

9. Gany po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z folwarkiem i wsią tegoż nazwiska z przyległościami i przynależytościami, oraz prawem dawania prezenty proboszczom kościoła w m. Żółkiewce w jurysdykcji Sądu Pokoju w Krasnostawie, Powiecie Krasnostawskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 375 k. 52, vadium do licytacji rs. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,755 k. 62½, termin sprzedaży d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1869 r. w m. Lublinie, przed Rejentem Głowackim.

10. Grudek A, B, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z przyległościami i przynależytościami w jurisdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie, Powiecie Tomoszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,233 k. 67, vadium do licytacji rs. 2,550, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 21,600, termin sprzedaży d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1869 r. w m. Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

11. Iłowiec po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z wsi Szoicówka, oraz z części całej Łaniewszczyzna i części Olszewszczyzna zwane z przyległościami i przynależytościami w jurisdykcji Sądu Pokoju w Hrubieszowie, Powiecie Zamostskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1901 k. 40, vadium do licytacji rs. 3,900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 28,710, termin sprzedaży d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 r., w m. Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

12. Kamień po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, oraz z wsi zarobnych Udalec i Ilmatów zwanych, tudzież nowoerygowanych folwarków Józefów i Ignatów z przyległościami i przynależytościami w jurisdykcji Sądu Pokoju w Chołmie, Powiecie Chołmskim Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 4,004 k. 82½. vadium do licytacji rs 8,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 60,021: termin sprzedaży d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r., w m. Lublinie przed Rejentem Głowackim.

13. Komarów po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z miasteczka tegoż nazwiska z wsi Zarobnej Komarowa z dwoma folwarkami głównym i filjalnym z wsi Zarobnej Wola czyli Wolica Brzozowa z folwarku tegoż nazwiska i wsi Zarobnej Krzywystok i folwarku tegoż nazwiska, z wsi i folwarku Księżostany, tudzież z wsi Janówki i Huty Komarowskiej z osobnemi przy każdej z nich folwarkami dworskiemi, oraz z przyległemi lasami, z przyległościami i przynależytościami w jurisdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie, Powiecie Tomaszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 6,456 k. 99, vadium do licytacji rs. 12,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 109,901, termin sprzedaży d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r., w m. Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

14. Łowcza po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z wsiami Malinówka czyli Tekleniec Rudka i karczma Piaski z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Chołmie, Powiecie Chołmskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,954 k. 65, vadium do licytacji rsr. 4,230, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 32,324, termin sprzedaży d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1869 r., w m. Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

15. Nedeżów A. po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z awulsami od wsi Hurno i Podhorce, tudzież prawem wolnego wrębu i pastwisk w lasach Łaszczówki i Przeorska z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie, Powiecie Tomaszowskim, Gubernji Lubelskiej, położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 732 k. 45½, vadium do licytacji rs. 1,500. licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,086 k. 87½, termin sprzedaży d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 r, w m. Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

16. Rzeczyca Ziemiańska po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, oraz wsi Woli Trzydnickiej czyli Piotrowszczyzna zwanej i folwarku tegoż nazwiska, niemniej części wsi Łychowo, tudzież folwarków zaskłkowych, Zielonka i Goraj zwanych z przyległościami i przynależytościami, oraz cum jure patronatus kościoła w Rzeczycy w juryzdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku, powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej położonej, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs 3,658 kop. 91½, vadium do licytacji rs. 7,350, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 61,381 kop. 12½, termin sprzedaży d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

17. Sułowiec trzy ósme części lit. B. po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami w juryzdykcji Sądu Pokoju w Szczebrzeszynie w powiecie Zamostskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 186 k. 3, vadium do licytacji rs. 525, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,110 kop. 62½, termin sprzedaży d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Głowackim.

18. Trzydnik v. Trzcinnik część A. po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, tudzież z folwarku Dembinszczyzna z przyległościami i przynależytościami w juryzdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku, powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,414 k. 83, vadium do licytacji rs. 2,805, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,227 k. 50, termin sprzedaży d. 1 (13) Maja 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

19. Tyszowce po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z miasta tegoż nazwiska, z przedmieścia Zamłynie i Dembina, tudzież wsiów Mikulin, Klątwy, Przewale i Podbór z przyległościami i przynależytościami w juryzdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie, w powiecie Tomaszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,343 kop. 21, vadium do licytacji rs. 14,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 98,854 k. 37½, termin sprzedaży d. 1 (13) Maja 1869 r, w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

20. Wielobycz po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami w juryzdykcji Sądu Pokoju w Krasnostawie powiecie Krasnostawskim Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 289 k. 48½, vadium do licytacji rs. 780, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,833 k. 12½, termin sprzedaży d. 2 (14) Maja 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

21. Wolka Żółkiewska po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, tudzież z folwarków i wsiów Srednia, Załuże, Poperczyn, oraz starostwo Makowisko z lasami po lewej stronie gościńca od Lublina do Chłaniowa wiodącego będącemi z przyległościami i przynależytościami z prawem dawania prezenty proboszczom kościoła w mieście Żołkiewce w juryzdykcji Sądu Pokoju w Krasnostawie powiecie Krasnostawskim Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 3,278 k. 2, vadium do licytacji rs. 6,900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 56,130 k. 75, termin sprzedaży d. 3 (15) Maja 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

22. Chodel i Ratoszyn z przyległościami składające się z miasta Chodla i łąk na przedmieściu Kłodnica zwanych położonych, z folwarków Ratoszyn, Jerzów z przysiołkiem gruntów Przytyk zwanych z wsiów Ratoszyn, Jerzów, Budzyń, Kawenczyn i Osady Loret, oraz lasów do dóbr tych należących i z wszelkiemi przynależytościami w juryzdyk. Sądu Pokoju w Kazimierzu powiecie Lubelskim Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs 7,455 kop. 55, vadium do licytacji rs. 13,425, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 82,008, termin sprzedaży d. 7 (19) Maja 1869 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

23. Piotrowice, składające się z Bystrzycy, Bystrzyczki, oraz części dóbr Strzyżowice, tudzież folwarku Cegielnia zwanego i osady Kajetanówka z przyległościami i przynależytościami. w jusyzdykcji Sądu Pokoju w Lublinie, Powiecie Lubelskim i Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 4,451 kop. 49½; vadium do licytacji rsr, 8,100; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 49,8.6; termin sprzedaży dnia 7 (19) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

24. Brzeznica-Książęca, po upaserzeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarków i wsiów Brzeznica i Zabiele, oraz folwarku Zagrody z lasami przyległemi z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Lubartowie, Powiecie Lubelskim i Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 3,071 kop. 56; vadium do licytacji rsr. 6.975; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 55,600; termin sprzedaży dnia 8 (20) Maja 1869 r; w mieście Lubinie przed Rejentem Głowackim.

25. Bukowa-Mała, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku Holendernia z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju Chołmskiego, Powiecie Chołmskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w

chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,905 kop. 59; vadium do licytacji rsr. 3,900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 24,080; termin sprzedaży dnia 8 (20) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

26. Bukowa-Wielka, z wsią Mszanna, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Chełmie, Powiecie Chełmskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 5,350 kop 50; vadium do licytacji rsr. 10,950; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 74.410; termin sprzedaży dnia 9 (21) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

27. Ciotcza, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z połową wsi Składowa z prawem prezentowania Plebanów do kościoła w Miechowie, z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Lubartowie, Powiecie Lubartowskim Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenie przedaży wynoszą rsr. 870 kop. 99; vadium do licytacji rsr. 2,100; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,340; termin sprzedaży dnia 9 (21) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

28. Czółna, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Lublinie, Powiecie i Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 937 kop. 5; vadium do licytacji rsr. 2,100; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 17,860; termin przedaży dnia 9 (21) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Głowackim.

29. Fajsławice, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarków i wsi Fajsławice, Wola Fajsławicka czyli Jdzikowska, tudzież folwarków Zosin, Ignacyn, oraz folwarku Kościelnego-Boniewo i osady Gęsia-Karczma, z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Krasnostawie, Powiecie Krasnostawskim Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 7,585 kop. 9½; vadium do licytacji rsr. 1 ,600; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 74,720; termin sprzedaży dnia 10 (22) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Głowackim.

30. Miasto Józefów, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, tudzież folwarki i wsie: Kolczyn, Rybitwy, Nieszawa, Bossonia, Bór, Chruślina, Chruślinki, oraz przyległości Wólka-Kolczyńska, inaczej Wólka Judaszowska albo Wólka-Józefowska, Chruślanki-Poddzierzkowskie, folwark Nietrzeba zwany, jako też Poczyrśle, Studniska i Rozejmów, niemniej attynencje, folwark Wandalin, osada Kolonjalna-Idalin, tudzież folwark oddzielnej nomenklatury niemający i do wsi Chruśliny należący, z prawem prezentowania proboszczów, z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Kazimierzu, Powiecie Nowo-Aleksandryjskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 10 917 kop. 67; vadium do licytacji rsr. 21,750; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 209,300; termin sprzedaży dnia 12 (24) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

31. Izdebno, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska i połowy łąk pod Dobrzyniowem, z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Krasnostawie, Powiecie Krasnostawie, w Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,210 kop. 86; vadium do licytacji rsr. 2 700; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 21,160; termin sprzedaży dnia 12 (24) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

32. Kryszyn, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie, Powiecie Tomaszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 946 kop. 79½; vadium do licytacji rs. 2,400; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,800; termin sprzedaży dnia 13 (25) Maja 1869 r.; w mieście Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

33. Lubartów, dawniej Lewartów, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z miasteczka Firlej przed tem Firlejów zwanego, folwarków i wsiów Farło, Syrock, Pipisówka, część w Łukowcu czyli Zagrody Łukowieckie, Górka, Szczekarków, Brzeziny, Lisów, nowo erygowanych kolonji Mieczysławka i Zagrody Lubarowskie, dawniej Raszów zwane, z dóbr Rudzieńskich, jako to: z wsi i folwarków Rudno, Kierzkówka, Rudka-Gołąbska, Gołąb-Lubartowski, Wypnicha, z częścią łąk na składowie Rawa, Gawłówka, Sobolew, Kunów, wieś Krupy z częścią przykupioną i część na Ostrowie-Wielkim, z przyległościami i wszelkiemi ich przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Lukartowie, Powiecie Lubartowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 24,551; vadium do licytacji rsr. 57,600; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 527,525; termin sprzedaży dnia 14 (26) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

34. Modliborzyce, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z miasteczka Modliborzyce, folwarków i wsi Słupie i Dąbie cum jure patronatus et collationis praesentandorum do kościoła Modliborzyckiego parohorum et vicariorum, z przyległościami i przynależytościomi, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku, Powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 7,769 kop. 22½; vadium do licytacji rsr. 13,200; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 85,10 ; termin sprzedaży dnia 16 (28) Maja 1869 r.; w mieście Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

35. Orchowiec, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z częściami na wsi Bobrowym, z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Krasnostawie, Powiecie Krasnostawskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,363 kop 72; vadium do licytacji rsr. 2,850; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 23,490; termin sprzedaży dnia 17 (29) Maja 1869 r; w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

36. Zawadki, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie, Powiecie Tomaszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,208 kop. 95½; vadium do licytacji rsr. 2,400; licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13,640; termin sprzedaży dnia 17 (29) Maja 1869 r.; w mieście Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

Przedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem, który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej, wedle których, nabywca uiści szacunek w następującym sposobie.

a) Potrąci sumę vadialną podług jej wysokości na gotowiznę obróconą.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane z art. 41, z ustępu 1. 2 3. prawa hypotecznego z roku 1818, o ile by takowe oddzielnie uiścił.

c) Wnieść do kasy Dyrekcji Szczegółowej w ciągu dni najdalej 20 po licytacji.

Z dóbr Brzeźnica-Książęca, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej z właściwemi kuponami, rsr. 3,960 i gotowizną rsr. 13 kop. 20.

Z dóbr Bukowa-Mała, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej z właściwemi kuponami, rsr. 2,310 i gotowizną rsr. 10 kop. 59

Z dóbr Bukowa-Wielka, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej z właściwemi kuponami rsr. 7,445 i gotowizną rsr. 13 kop. 13.

Z dóbr Ciotcza, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji I-ej z właściwemi kuponami, rsr. 1,050 i gotowizną rsr 12 kop. 92½.

Z dóbr Czółna, w Listach Zastawnycn Okresu 3-go Serji II-ej z właściwemi kuponami, rsr. 585 i gotowizną rsr. 5 kop. 56½.

Z dóbr Fajsławice, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II ej z właściwemi kuponami, rsr. 4,905 i gotowizną rs. 5 kop 19.

Z dóbr Józefów, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej z właściwemi kuponami, rs. 29,865 i gotowizną rs. 10 kop 3½.

Z dóbr Izdebno, w Listach Zastawnych Okresu 3 go Serji II-ej z właściwemi kuponami, rsr. 1 950 i gotowizną kop. 94.

Z dóbr Kryszyn, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji I-ej rsr 390 i Serji II-ej rsr. 2,175 z właściwemi kuponami, oraz gotowizną rsr. 3 kop 63½.

Z dóbr Lubartów, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II z właściwemi kuponami, rsr. 19,065 i gotowizną kop 60

Z dóbr Modliborzyce, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej z właściwemi kuponami, rsr. 3,300 i gotowizną rsr 9 kop. 42½.

Z dóbr Orchowiec, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej z właściwemi kuponami, rsr. 1,980 i gotowizną rsr. 5 kop. 88.

Z dóbr Zawadki, w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej z właściwemi kuponami, rsr. 2,040 i gotowizną rsr. 4 kop 52.

A to na wystąpienie z częścią pożyczki Towarzystwa Kredytowego w sumie:

z dóbr	Brzeźnicza Książęca	rsr. 5,655.
„	Bukowa-Mała	„ 3,360.
„	Bukowa-Wielka	„ 10,005.
„	Ciotcza	„ 1,905.
„	Czółna	„ 855.
z dóbr	Fajsławice	rs. 17,110.
„	Józefów	„ 43,260.
„	Izdebno	„ 2,655.
„	Kryszyn	„ 3,855.
„	Lubartów	„ 26,700.
„	Modliborzyce	„ 4,110.
„	Orchowiec	„ 2,700.
„	Zawadki	„ 2,910.

Jako Listami Likwidacyjnemi w depozyt Banku Polskiego złożonemi, ubezpieczoną została.

Suma wyżej co do każdych dóbr wymieniona, tak w Listach Zastawnych jak i w gotowiźnie wymaganą jest pod rygorem relicytacji.

Nabywca zaś ma prawo potrącić ją z postąpionego szacunku, licząc Listy Zastawne z kuponem bieżącym w imiennej wartości, a obok tego obowiązany będzie jednocześnie opłacić część raty czerwcowej 1869 r. od pożyczki, z którą wystąpienie jest wymaganem.

d) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego zostającą przy gruncie, a to w ilości jaka po zaspokojeniu zaległości i po spłacie częściowej ad c) pozostanie do umorzenia w następnych latach.

e) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji, złoży w depozyt Banku Polskiego, w gotowiźnie lub Listach Zastawnych z bieżącemi kuponami w imiennej wartości, pod rygorem relicytacji.

f) *Uwaga I.* Na zasadzie uwagi przy Art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie Listów Likwidacyjnych, tudzież Art. 1294 protokułu 206, posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem nadmienia się, iż sprzedaż dóbr wyszczególnionych powyżej pod pozycjami 22 i 23 wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego, oraz sprzedaż dobr wyszczególnionych powyżej pod pozycjami 8. 13. 19. 30. 33 i 34 z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, lecz z prawem do spodziewanego wynagrodzenia likwidacyjnego za spadłe powinności mieszczańskie uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, że licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznanie wynagrodzenia likwidacyjnego za uwłaszczone grunta włościańskie, lub za spadłe powinności mieszczańskie.

Uwaga II. W razie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie dla braku licytantów, druga i ostatna sprzedaż od zniżonego szacunku odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

W końcu uprzedza interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadało święto kościelne lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

Lublin d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1868 r.

Prezes, Bieliński.

p. o. Pisarza, Illustrowski.

N. D. 7282. *Окружное Интендантское Управленіе.*

ОБЪЯВЛЕНІЕ

о порядкѣ заготовленія провіанта по Варшавскому Военному Округу на періодъ съ 1 Января по 1 Октября 1869 года.

На основаніи утвержденнаго военнымъ Совѣтомъ плана о заготовленіи продовольственныхъ припасовъ для войскъ Варшавскаго Военнаго Округа на 1869 г., назначено произвести въ Варшавскомъ Военно-Окружномъ Совѣтѣ 22 Ноября (4 Декабря) 1868 г., торги на поставку провіанта въ магазины и пункты Варшавской, Калишской, Петроковской, Люблинской, Сѣдлецкой, Радомской, Кѣлецкой, Плоцкой, Сувалкской и Ломжинской Губерніи, а также въ Брестъ-Литовскіе провіантскіе магазины Гродненской Губерній.

Окружной Интендантъ, объявляя объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, присовокупляетъ:

1. Торги будутъ произведены въ одинъ срокъ, безъ переторжки, и будутъ рѣшительные; цѣны, для утвержденія ихъ, будутъ высланы ко дню торга отъ Военнаго Совѣта.

2. Желающіе участвовать въ торгахъ по губерніямъ, дозволяется принять поставку для мѣстнаго продовольствія войскъ въ томъ количествѣ, въ какомъ пожелаетъ, но при этомъ будетъ соблюдаемо правило, что тамъ, гдѣ потребность магазина или отдѣльнаго пункта не превышаетъ 5000 четв. разнаго рода хлѣба, раздробленіе поставокъ въ одинъ и тотъ же магазинъ и пунктъ допускаемо не будетъ; если же бы годовая потребность превышала эту пропорцію, то на каждые 5000 четв., будетъ допускаться по одному подрядчику.

3. Къ торгу будутъ допущены всѣ имѣющіе на то право, по представленіи ими узаконенныхъ свидѣтельствъ и залоговъ: на сумму, опредѣленную въ кондиціяхъ.

4. Къ торгу могутъ быть допущены и безъ залоговъ: дворяне по особымъ свидѣтельствамъ, купцы по поручательствамъ на основаніи 2 и 4 пунктовъ 668 ст. I книги IV час. Св. Воен. Постан.

5. Желающіе торговаться, кромѣ изустнаго участія, могутъ присылать и подавать запечатанныя объявленія, въ которыхъ должно быть означено: количество продуктовъ въ поставку принимаемыхъ, рѣшительныя цѣны на каждый продуктъ вмѣстѣ съ кулемъ или мѣшкомъ, званіе, имя и мѣстопребываніе подающаго объявленіе; при чемъ должны быть приложены узаконенные залоги на опредѣленную часть подрядной суммы и свидѣтельство на право торговли.

Запечатанныя объявленія должны быть писаны по формѣ приложенной къ 1909 ст. 10 тома Св. Гражд. Законовъ (изд. 1857 года), и послѣ одиннадцати часовъ утра въ день назначенный для торга не будутъ принимаемы.

Лицамъ, кои будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ лично или чрезъ повѣренныхъ, воспрещается подавать въ тоже время и на одно и тоже предпріятіе запечатанныя объявленія. Равно не будетъ принимаемо ни вызововъ, присылаемыхъ въ мѣста торговъ по телеграфу, ни увѣдомленій правительственныхъ мѣстъ и лицъ, по телеграфу же, о свободности залоговъ подрядчиковъ, желающихъ вступить въ новыя обязательства съ казною. Залоги же, должны быть представляемы непремѣнно въ самое мѣсто торга, а не въ какое либо другое Управленіе. Торги начнутся не позже 11 часовъ утра.

6. Цѣны должны объявляться торгующимися, какъ изустно какъ и по запечатаннымъ объявленіямъ, не иначе какъ за продуктъ съ кулемъ или мѣшкомъ.

7. Къ торгамъ будутъ высланы опредѣленныя на кули и мѣшки цѣны. Желающіе могутъ получать подъ насыпку провіанта казенные кули и мѣшки изъ магазиновъ, гдѣ таковые есть; при чемъ изъ полной контрактной цѣны, будетъ удерживаться у подрядчика сумма, какая причитается за скидкою 10% съ опредѣленной въ контрактѣ платы за куль или мѣшекъ. Этотъ же способъ уплаты, будетъ соблюдаться и въ томъ случаѣ, когда подрядчикъ, ставя провіантъ въ своемъ кулѣ или мѣшкѣ, непотребуетъ за оный платы а получитъ его обратно подъ новую насыпку.

8. Цѣны за кули или мѣшки объявляются желающимъ торговаться съ подпискою и предвареніемъ, что цѣны сіи внесутся въ контрактъ для вычета ихъ изъ цѣны за провіантъ съ кулями или мѣшками, если поставка будетъ производиться безъ кулей и мѣшковъ, или въ казенныхъ куляхъ и мѣшкахъ, согласно му пункту сего объявленія.

9. Эти же цѣны за кули и мѣшки будутъ включены въ контрактъ, если подрядъ будетъ утвержденъ за лицомъ, подавшимъ запечатанное объявленіе, хотя бы въ этомъ объявленіи и были назначены особыя цѣны на кули и мѣшки.

10. Торги на поставку провіанта въ Варшавскомъ Окружномъ Совѣтѣ будутъ произведены сначала по каждому магазину и пунктамъ особо, потомъ порознь по Губерніямъ на все количество провіанта, требующагося для каждой Губерніи, а затѣмъ, еслибы явились желающіе взять поставку вообще по всему Округу, то торги будутъ произведены на оптовую поставку, но съ тѣмъ, что оптовый подрядчикъ долженъ объявить цѣны на каждую Губернію отдѣльно и особо на Брестъ и поставка будетъ утверждена за нимъ въ такомъ только случаѣ, если его цѣны по всѣмъ Губерніямъ, будутъ ниже другихъ подрядчиковъ и не свыше въ сложности цѣнъ Военнаго Совѣта; не принимая ни подъ какимъ видомъ отказа съ его стороны отъ принятія поставки по тѣмъ Губерніямъ, по которымъ цѣны его будутъ выгоднѣе цѣнъ другихъ подрядчиковъ; если же кто либо изъ подрядчиковъ пожелаетъ принять поставку по нѣсколькимъ Губерніямъ, то долженъ объявить цѣны порознь на каждую Губернію, недопуская условія что онъ принимаетъ поставку нераздѣльно по всѣмъ этимъ губерніямъ, и при утвержденіи за нимъ поставки руководствоваться правиломъ изъясненнымъ выше, относительно общаго подрядчика.

Что же касается до выдѣленія долей мелкимъ промышленникамъ, то въ этомъ отношеніи будетъ соблюдаться слѣдующее правило: если цѣлая Губернія будетъ взята раздробительно по магазинамъ и пунктамъ отдѣльными лицами, и стоимость продуктовъ по объявленнымъ цѣнамъ въ общей сложности подряда, будетъ дешевле или равна стоимости тѣхъ же продуктовъ по оптовымъ цѣнамъ, то будетъ утверждаться раздробительный торгъ по магазинамъ и пунктамъ. Равнымъ образомъ, подрядъ будетъ отдаваться мелкимъ промышленникамъ и въ такомъ случаѣ, если раздробительно по

магазинамъ и пунктамъ, разобрано будетъ не менѣе $^{3}/_{4}$ всего количества припасовъ (муки и крупъ въ совокупности) предъявленнаго къ торгамъ для каждой Губерніи. Когда же при раздробительномъ торгѣ, разобрано будетъ мелкими промышленниками менѣе $^{3}/_{4}$ означеннаго количества, то поставка будетъ предоставляться оптовому подрядчику на цѣлую Губернію, если таковый подрядъ отвѣчаетъ установленнымъ условіямъ, не взирая на большую выгодность раздробительныхъ цѣнъ.

11. Цѣны назначенныя Военнымъ Совѣтомъ, опредѣляются по каждому магазину и отдѣльному пункту особо и должны служить основаніемъ для утвержденія торговъ, и выше сихъ цѣнъ подрядъ не можетъ быть утвержденъ. Конвертъ, въ которомъ цѣны сіи будутъ заключаться, долженъ быть распечатанъ въ общемъ торговомъ присутствіи, отнюдь не прежде, какъ по совершенномъ окончаніи торга, въ продолженіи котораго, каждый, вновь изъявившій желаніе взять на себя поставку, долженъ быть допускаемъ къ торгу, когда имъ будутъ при томъ представлены документы на право торговли и залоги.

12. По окончаніи торга, когда будетъ распечатанъ конвертъ съ цѣнами, ни отъ кого никакихъ уступокъ и предложеній принято не будетъ и торгъ сочтется оконченнымъ; торговавшимся же, никакъ не позже другаго дня послѣ торга, объявиться только, утверждается за нимъ подрядъ или нѣтъ. Въ обоихъ случаяхъ, лица и мѣсть, производившія торгъ, сохранятъ въ тайнѣ цѣны и послѣ вскрытія конверта.

13. Если выпрошенныя на торгахъ цѣны на хлѣбъ совокупно съ кулями или мѣшками, окажутся ниже утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ, или равны имъ, то поставка утверждается окончательно за подрядчиками, которые обязаны заключить контракты, отнюдь недалѣе 14 дней согласно 736 ст. 2 главы 4 части I книги Св. Воен. Постан., съ отвѣтственностію за неисполненіе сего представленными залогами; если же послѣдне выпрошенныя цѣны будутъ выше утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ, торговавшимся объявляется что торгъ не состоялся и возвращаются представленные ими залоги.

14. Хотя цѣны Военнаго Совѣта и будутъ назначены для каждаго магазина и отдѣльнаго пункта особо, но утвержденіе торговъ допускается и въ слѣдующихъ случаяхъ:

а) Когда цѣны выпрошенныя на нѣкоторые магазины или пункты будутъ выше назначенныхъ Военнымъ Совѣтомъ, но сумма подряда въ общей сложности по всей Губерніи, будетъ дешевле или равна суммѣ по цѣнамъ Военнаго Совѣта.

б) Если результатъ торговъ въ сложности по всей Губерніи и небылъ удовлетворителенъ и торги не могли бы быть утверждены вообще, то поставка будетъ утверждена отдѣльно на каждый продуктъ, если сложная стоимость его для всѣхъ магазиновъ и пунктовъ Губерній, будетъ ниже или равна сложной же стоимости этихъ продуктовъ цѣнамъ Военнаго Совѣта.

в) Еслибы и отдѣльная стоимость каждаго продукта, оказалась дороже такой же стоимости по цѣнамъ Военнаго Совѣта, то подрядъ утверждается въ тѣ магазины и пункты, на которые выпрошенныя цѣны, будутъ дешевле цѣнъ Военнаго Совѣта или равны имъ, не смотря на то, будетъ ли эта поставка муки и крупы, или одного какого либо продукта; но сложность цѣнъ на разные продукты, по нѣсколькимъ только магазинамъ и пунктамъ не будетъ принята.

г) Въ случаѣ объявленія однимъ лицомъ разныхъ цѣнъ на поставку провіанта, въ одинъ и тотъ же магазинъ, или пунктъ съ раздѣленіемъ принимаемой операціи на части, сравненіе цѣнъ будетъ дѣлаться по каждому участку отдѣльно, и утвердиться поставка только той части, на которой объявленныя цѣны окажутся болѣе выгодными, не допуская при томъ, ни подъ какимъ видомъ отказа со стороны лица, объявившаго цѣны, отъ принятія такой части операціи.

и 15. Вѣдомость о количествѣ провіанта, исчисленнаго къ заготовленію, а равно кондиціи по которымъ должна производиться поставка провіанта, желающіе могутъ видѣть въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи, ежедневно сътъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни.

Г. Варшава, 1 (13) Ноября 1868 года.

Окружной Интендантъ,
Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.
Начальникъ Отдѣленія,
Полковникъ, Вайнтраубе.

N. D. 7315. *Ново-Александрійское Уѣздное Управленіе.*

По поводу несостоявшихся торговъ 4 (16) Сентября с. г. на аренду казенной гостиницы въ г. Конскволѣ симъ объявляется въ 3-й разъ, что въ общемъ присутствіи его 3 (15) Декабря с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленіи (in plus) торги на аренду казенной гостинницы въ гор. Конскволѣ на время со дня состоявшихся торговъ по 20 Мая (1 Іюня) 1869 года, начиная отъ уплачиваемаго нынѣ чинша 245 руб. въ годъ на условіяхъ заключеннаго контракта съ теперешнимъ арендаторомъ, которыя можно пересмотрѣть ежедневно съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни въ канцеляріи Ново-Александрійскаго Уѣзднаго Управленія за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней

Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться къ означенному сроку и обязаны представить при объявленіи квитанціи казначейства на представленный имъ залогъ равняющійся полуогодовой арендной суммѣ и податямъ наличными деньгами въ количествѣ 150 р. ликвидаціонными листами или другими денежными документами, кторые дозволено принять на залоги. При этомъ присовокупляется, что объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ по прилагаемой формѣ, четко и чисто безъ поправокъ и подчистокъ въ противномъ случаѣ онѣ приняты не будутъ.

Объявленіе.

Я ниже подписавшійся житель (такого то го города или селенія) желаю взять въ аренду казенную гостинницу въ городѣ Конскволѣ, и симъ обязываюсь платить годовой чиншъ въ количествѣ (выписать предлагаемую сумму буквами) подвергаюсь въ другихъ отношеніяхъ всѣмъ лицитаціоннымъ условіямъ. Квитанцію на представленный залогъ въ количествѣ 150 р. при семъ прилагаюсь, (здѣсь писать число и мѣсто составленія объявленія и подписать свое имя и фамилію а за неграмотныхъ должно подписать довѣренное лице).

Г. Ново-Александрія, 1 Ноября 1868 г.

Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .).

N. D. 7074. *Начальникъ Радинскаго Уѣзда.*

Объявляетъ, что 28 сего Ноября въ 11 часовъ утра, въ Радинскомъ Уѣздномъ Управленіи, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на вымощеніе нѣкоторыхъ улицъ въ гор. Радинѣ, начиная отъ суммы 3,163 р. $2^{1}/_{2}$ к. с. согласно смѣтѣ утвержденной журнальнымъ постановленіемъ Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 7 сего Августа состоявшагося. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны приложить къ объявленіямъ касовую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги въ количествѣ 320 р. сер.

Объявленіе должно быть писано четко и безъ всякихъ ошибокъ, но прилагаемой формѣ; въ случаѣ же отступленія отъ оной или несвоевременнаго представленія объявленій, таковыя не будутъ приняты.

Г. Радинъ, Октября 26 дня 1868 г.

Форма декларации.

Вслѣдствіе напечатаннаго объявленія въ Губернскихъ Вѣдомостяхъ, въ N., заявляю что я обязываюсь произвести вымощеніе нѣкоторыхъ улицъ въ г. Радинѣ согласно смѣтѣ утвержденной журнальнымъ постановленіемъ Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 7 сего Августа, за сумму N., (прописью и цыфрами) принимая на себя всѣ обязанности изложенныя въ торговыхъ условіяхъ, касовую квитанцію въ представленіи залога 320 руб. сер. при семъ прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ непризнанія за мною торговъ, деньги эти возвращены будутъ мнѣ тотчасъ или же прошу таковыя отправить по почтѣ на мой счетъ въ N., постоянное мое мѣсто жительства въ N. мѣсяца N, 1868 г. подписать имя и фамилію.

N. D. 7158. *Кленовское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что по случаю несостоявшагося аукціоннаго торга опубликованнаго въ первомъ срокѣ то есть 17 (29) Октября с. г. будетъ производиться вторично торгъ (in plus) въ присутствіи Кленевчкаго Лѣснаго Управленія въ дер. Бронишевице, Гмины Годынице, Сѣрадзкаго Уѣзда въ 14 (26) день Ноября мѣсяца с. г. начиная отъ 11 часовъ утра, на продажу буреломнаго и усохшаго въ 1867 и 1868 годахъ лѣса въ мѣлкихъ партіяхъ изъ участковъ:

1. Подавачъ, 116 бровень стоимостью 76 р. 56 к.
2. Грабоставъ, 50 бровень стоимостью 16 р. 35 к.
3. Богусъ, 391 бровень стоимостью 227 руб. 48 к.
4. Кузница, 137 бровень стоимосью 81 руб. 8 к.
5. Лѣлива 202 бробенъ стоимостью 101 р. 31 коп.
6. Гроецъ-велькій, 314 бровень стоимостью 183 р. 36 к.
7. Кромолинъ 128, бровень стоимосью 303 р. 89 к.
8. Кобыля, 90 бровень стоимостью 117 руб. 67.
9. Пяски, 66 бровень стоимостью 67 р. 52 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ мѣстную лѣсную касу залогъ соотвѣтствующій $^{1}/_{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ наличными деньгами, о другихъ же условіяхъ продажи, могутъ узнавать ежедневно кромѣ табельныхъ, праздничныхъ дней въ Лѣсномъ Управленіи съ 9 часовъ утра до 3 часовъ послѣ обѣда, мѣстная лѣсная служба желающимъ укажетъ на мѣстѣ лѣсъ назначенный въ продажу.

д. Бронишевицѣ, Октября 19 дня 1868 г.

Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 7157. *Вышковское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи предписанія Финансоваго въ Царствѣ Польскомъ Управленія отъ 3 (15) октября с. г. за № 27851/13499, объявляетъ, что числа 5 (17) декабря мѣсяца с. г. въ 10 часовъ утра, въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ деревни Домброва, будутъ производиться публичные (in plus) торги на продажу лѣса, а именно:

1. Въ участкѣ Мѣндзынаревъ:

Лѣсосѣкъ № 18 оцененный на 119 р. $13^{1}/_{2}$ коп.
Лѣсосѣкъ № 19 оцененный на 47 р. 74 к.
„ № 20 „ 91 р. $72^{1}/_{2}$ коп.

2. Въ участкѣ Поникѣвъ:

Лѣсосѣкъ № 20 оцененный на 542 р. 79 к.

3. Въ утасткѣ Гладчинъ:

Лѣсосѣкъ № 12 оцененный на 12 р. 60 к.
„ № 13 „ 13 р. 32 к.
„ № 14 „ 125 р. 64 к.
„ № 17 „ 4 р. 50 к.
„ № 19 „ 1195 р. $19^{1}/_{2}$
„ № 20 „ 452 р. 82 к.

4. Въ участкѣ Борсуки:

Лѣсосѣкъ № 18 оцененный на 1238 р. 8 коп.
Лѣсосѣкъ № 19 оцененный на 791 р. $50^{1}/_{2}$ коп.
Лѣсосѣкъ № 20 оцененный на 317 р. 3 к.

5. Въ участкѣ Лѣманы:

Лѣсосѣкъ № 3 оцененный на 680 р. 54 к.
„ № 4 „ 1187 р. $73^{1}/_{2}$
„ № 5 „ 595 р. 47 к.

6. Въ участкѣ Грудекъ:

Лѣсосѣкъ № 17 оцененный на 643 р. 87 к.
„ № 18 „ 968 р. 11 к.
„ № 19 „ 1135 р. 87 к.
„ № 20 „ 913 р. 80 к.

7. Въ участкѣ Домброва:

Лѣсосѣкъ № 18 оцененный на 1177 р. 59 коп.
Лѣсосѣкъ № 19 оцененный на 1135 р. 87 коп.
Лѣсосѣкъ № 20 оцененный на 1273 р. 34 коп.

8. Въ участкѣ Пожондзѣ:

Лѣсосѣкъ № 18 оцененный на 955 р. 56 коп.
Лѣсосѣкъ № 19 оцененный на 1209 р. 20 коп.
Лѣсосѣкъ № 20 оцененный на 1279 $46^{1}/_{2}$ коп.

9. Въ участкѣ Коморово.

Лѣсосѣкъ № 18 оцененный на 1214 р. 17 коп.
Лѣсосѣкъ № 19 оцененный на 1483 р. 19 коп.
Лѣсосѣкъ № 20 оцененный на 1377 р. 20 коп.

Итого 22,213 р. 6 к. с.

Лица желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованныхъ выше лѣсосѣковъ, обязаны представить залоги, наличными деньгами или ликвидаціонными листами или государственными бумагами Имперіи и Царства, равняющіеся $^{1}/_{10}$ части оценочной суммы каждаго лѣсосѣка.

Залоги лицъ за коими останутся торги по увеличеніи ихъ до $^{1}/_{10}$ части предложенной на торгахъ суммы, будутъ хранится въ Казначействѣ до времени исполненіи условій, лицамъ же за коими не останутся торги, предложенные залоги будутъ тотчасъ возвращены.

Предложенная на торгахъ сумма должна быть уплочена въ двухъ равныхъ частіяхъ, первая половина тотчасъ послѣ подписанія контракта, а вторая 1 (13) апрѣля 1869 г. Окончательный срокъ для рубки и вывозки купленнаго лѣса назначается на число 1 (13) октября 1871 г.

Подробныя условія сей продажи могутъ быть разсмотриваемы въ Лѣсвомъ Управленіи ежедневно исключая праздничныхъ дней, лѣсъ же на мѣстѣ лѣсная служба покажетъ.

Въ деревни Домброва 24 октября (5 ноября) 1868 г.

за Старшаго Лѣсничаго Борайкевичъ.

N. D. 7345. *Вышковское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи предписанія Финансоваго въ Царствѣ Польскомъ Управленія отъ 21 Мая с. г. за N 35764/16495 въ Лѣсномъ Управленіи въ деревни Домброва, 2 (14) Декабря с. г. въ 10 часовъ утра будутъ производится въ 3-м срокѣ публичные (in plus) торги на продажу лѣса, подробно лѣсосѣками, а именно:

I. Въ участкѣ Домброва Пожондской стражи, лѣсосѣкъ N. 11, 1860 г., оцѣненный на сумму 503 р. 46 к.

II. Въ участ. Пежаново, Маковской стражи, лѣсос. N. 15, 1868 г., оцѣненны на сумму 308 р. $84^{1}/_{2}$ к.

Лѣсос. N. 16, 1869 г., оцѣнѣнный на сумму 284 р. 66 к.

III. Въ участкѣ Будзыйобольки, Маковской стражи, лѣсосѣкъ N. 14, 1867 г., оцѣненный на сумму 58 р. 23 к.

Лѣсос. N. 15, 1868 г., оцѣненный на сумму 89 р. $26^{1}/_{2}$ к.

Лѣсосѣкъ N. 16, 1869 г., оцѣненный на сумму 253 р. 47 к.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, приглашаются въ Лѣсное Управленіе въ вышеозначенномъ срокѣ съ залогами равняющимися $^{1}/_{10}$ части оцѣночной суммы лѣсосѣка.

Залоги лицъ за коими останутся торги по увеличеніи ихъ $^{1}/_{10}$ части предложенной на торгахъ суммы, будутъ хранится въ казначействѣ до времени исполненія условій, прочимъ же лицамъ залоги будутъ возвращены тотчасъ послѣ окончанія торговъ.

Предложенная на торгахъ сумма должна быть уплочена въ двухъ равныхъ частіяхъ, первая половина тотчасъ при подписи торговаго протокола, вторая же не позже 30 дней послѣ утвержденія Губернскимъ Правленіемъ заключеннаго контракта. Окончательный срокъ для рубки и вывозки купленнаго лѣса назначается по число 1 Января 1870 года, Покупщикъ лѣса изъ лѣсосѣка N. 15 1868 года, участка Пежаново, обязанъ слѣдуемое на 1868 годъ, число $40^{1}/_{2}$ лѣсныхъ саженей стоимостію 30 рублей серебромъ $57^{1}/_{2}$ копѣкъ серебромъ, на безплатный отпускъ заготовить не позже 1 (13) Января 1869 г., отдать таковые лѣсной стражѣ безъ возврата издержанныхъ имъ за это денегъ.

Подробныя условія сей продажи могутъ быть разсмостриваемы желающими ежедневно, въ Лѣсномъ Управленіи исключая праздниковъ.

дер. Домброва 1 (13) Ноября 1868 г.

за Старшаго Лѣсничаго,
Борайкевичъ.

N. D. 7380. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Szai Jonasa Landau negocjanta, w mieście Częstochowie zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Ruškowskiego Potrona Trybunału, w mieście Kaliszu obrane mającego, który to Patron subhastacją dóbr ziemskich Huty Walenczowskiej w okręgu i powiecie Częstochowskim położonych popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 6,900, z procentem i kosztami od Erazma Błeszyńskiego, właściciela dóbr Huty Walenczowskiej, we wsi Walenczowie Okręgu Częstochowskim mieszkającego, i zamieszkanie mającego, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Franciszka Roweckiego w dniu 7 (19) Września 1868 r. rozpoczętym, a w dniu 9 (21) Września 1868 r. ukończonym, sporządzonym, zajęte zostały na przymuszone w drodze sądowej wywłaszczenie:

DOBRA ZIEMSKIE

Huta Walenczowska, składająca się z wsi i folwarku Huta Walenczowska, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, rolami, łąkami, pastwiskami, lasami, zagajnikami, propinacją, rybołówstwem, polowaniem, z tem wszystkinm co całość tych dóbr stanowi, położone w okręgu i powiecie Częstochowskim, gubernji Petrokowskiej, gminie Opatów, parafji Truskolasy, pod jurisdykcją Trybunału Cywilnego w Kaliszu, granicą na wschód z dobrami Walenczowem i Rybno, na południe z dobrami Truskolasy, na zachód z wsią Kałmuki, na północ z dobrami Walenczowem i Złochowicami.

Dobra te pozostają w posiadaniu właściciela Erazma Błeszyńskiego, w domu karczemnem mieszka Piotr Ostrowski, który płaci czynszu rocznie rs. 15 i za przcent 5% szynkuje trunki dworskie.

W dobrach tych są budowle dworskie mieszkalne i gamienne dostateczne, szczegółowo w akcie zajęcia opisane.

Grunta włościan z mocy Najwyższego Ukazu uwłaszczone, są odgraniczone od gruntów dworskich miedzami i drogami.

Grunta w tych dobrach są klasy II, III i IV, rozległość których jest następująca:

1. Grunta orne dworskie, włók 8 mórg 24 pręt. 100.
2. Łąk, włók 1 pręt. 26.
3. Pod zabudowaniami dworskiemi i podwórzem, mórg 4 pręt. 110.
4. Ogrodu owocowego i warzywnego mórg 3 pręt. 105.
5. Pastwisk włók 2 mórg 15.
6. Boru i lasu włók 2 mórg 5.
7. Zagajników wyrosłych włók 5 mórg 6.

8. Nieużytków po wyciętym boru włók 2.
9. Dróg i wygonów morg 21 pręt. 150.
10. Wód mórg 4 pręt. 100.

Razem włók 23, mórg 20, na miarę nowopolską, czyli dziesiatyn 360 na miarę ruską.

Akt zajęcia dóbr tych Huty Walenczowskiej sporządzony d. 7 (19) a ukończony d. 9 (21) Września 1868 r. doręczony został w jednym dniu 11 (23) Września 1868 r. przez woźnego przy Sądzie Pokoju w Częstochowie Hipolita Ciechońskiego:

a) Frazmowi Błeszyńskiemu, właścicielowi dóbr i zarazem dozorcy.

b) Ignacemu Erochockiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Częstochowie.

c) Rochowi Elices, Wójtowi gminy Opatów, którym kopje pozostawione zostały.

Następnie tenże akt zajęcia dóbr wniesiony został do księgi hypotecznej dóbr Huta Walenczowska, d. 8 (20) Października 1868 r. zaś w Kancelarji Trybunału w Kaliszu wpisany został d. 18 (30) Października 1868 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych, które przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Rutkowskiego Patrona popierającego sprzedaż, nastąpi w d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 na audjencji Trybunału w Kaliszu.

Kalisz d. 18 (30) Października 1868 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 7382.

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr 497A. przy ulicy Podwal zamieszkały, jako popierający dział, stosownie do art. 972 K. P. S. zawiadamia i ogłasza; że z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie zapadłych w dniach 13 (25) Maja 1868 r. i 27 Czerwca (9 Lipca) tegoż roku między:

Taubą z Bryczkowskich Warszawską, Jonasza Warszawskiego handlującego małżonką w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w m. Bełchatowie powiecie Petrokowskim zamieszkałą, powódką, przez podpisanego obrońcę stawającą, z jednej,

A

1. Surą Esterą z Kafemanów po Abrachamie Bryczkowskim pozostałą wdową, działającą w imieniu własnem z tytułu praw spadkowych po mężu Abrachamie Bryczkowskim, i synu Pinkusie Bryczkowskim, oraz z tytułu nabycia Sched spadkowych, po Abrachamie Bryczkowskim od Ryfki Lai z Bryczkowskich Printz i Michała Bryczkowskiego, nadto jako matką i główną opiekunką nieletnich: a) Tomy; b) Blimy; c) Dwojry; d) Frajdy; e) Szlamy; f) Enocha; rodzeństwa Bryczkowskich i wreszcie jako kuratorką córki swej Gołdy z Bryczkowskich Kohn nieletniej, przez małżeństwo usamowolnionej we wsi Sierpowie, powiecie Łęczyckim zamieszkałą.

2. Geclem Bryczkowskim, handlującym w mieście Warcie powiecie Turekskim zamieszkałym.

3. Gołdą z Bryczkowskich Kohn, Lejbusia Kohn żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża działającą, w Sierpowie powiecie Łęczyckim zamieszkałą.

4. Kiwą Kohn w Płocku zamieszkałym jako ojcem i z prawa Kuratorem nieletniego Lejbusia Kohn.

5. Ryfką Lają z Bryczkowskich Printz, Dawida Printz handlującego żoną, w mieście Krośniewicach powiecie Kutnowskim zamieszkałą, w asystencji i za upoważnieniem męża działającą.

6. Michałem Bryczkowskim, w Parzęczewie powiecie Łęczyckim zamieszkałym, w imieniu własnem, oraz jako przydanym opiekunem nieletniej Sury Kaufman.

7. Dawidem Printz w Krośniewicach powiecie Kutnowskim zamieszkałym, jako głównym opiekunem nieletniej Sury Kaufman, wnuczki niegdy Abrahama Bryczkowskiego a córki Rojzy z Bryczkowskich i Jonasza małżonków Kaufman, obojga już nieżyjących.

8. Rafałem Dobrzyńskim handlującym, w mieście gubernjalnym Lublinie zamieszkałym, jako ojcem i głównym opiekunem nieletniej swej córki Frejdy Dobrzyńskiej, w małżeństwie z niegdy Rojzą z Bryczkowskich 1-o ślubu Kaufmanową, a 2-o Dobrzyńską spłodzonej.

9. Majorem Fraiberger, przydanym opiekunem nieletniej Frejdy Dobrzyńskiej, w Lublinie zamieszkałym.

10. Wolfem Silberman w m. Ozorkowie powiecie Łęczyckim zamieszkałym, jako opiekunem szczególnym dla pilnowania przy działach praw nieletnich, po Abrachamie Bryczkowskim pozostałych dzieci, powyżej z imion i nazwisk wymienionych.

11. Naftalowi Mojsze, dwóch imion Herman kupcom w mieście powiatowem Łęczycy zamieszkałym, też jako przydanym opiekunem nieletnich dzieci po Abrachamie Bryczkowskim pozostałych, powyżej z imion wymienionych.

12. Abrachamowi Rozenthal kupcem w mieście powiatowem Łęczycy zamieszkałym, jako opiekunem szczególnym nieletniej Sury Kaufman dla dopilnowania praw przy działach; wszystkiemi pozwanymi przez Seweryna Mar-kiewicza [illegible] z drugiej strony.

Sprzedane zostaną, położone w gubernji Kaliskiej powiecie Łęczyckim Okręgu Zgierskim:

1. Dobra ziemskie Sierpów i Konary, mające gruntów dworskich włók 32 mórg 13 pręt. 194, a mieszczące następujące zabudowania:

1. Dwór parterowy z mieszkaniem poddasznem drewnianym, z bali oszalowanych deskami na podmurowaniu, mieszczący na parterze 6 pokoi i kuchnią, na poddaszu dwa pokoje, ma dach gontami pokryty przystawkę murowaną bez tynku i przystawkę drewnianą.

2. Dworek parterowy z mieszkaniem poddasznem, drewniany z bali na fundamentach murowanych z piwnicami, z dachem gontami krytym, mieszczący na parterze 3 pokoje z kuchnią a na poddaszu 3 pokoje.

3. Stajnia z wozownią z kurnikami i chlewem drewniana w słupy i rygle deskami oszalowana, pod dachem gontami krytym.

4. Obora drewniana w słupy i rygle, deskami oszalowana, pod dachem słomą krytym.

5. Dwie stajnie z oborami i wozowniami drewniane w słupy, i rygle, deskami oszalowane, pod dachami słomą krytemi.

6. Wozownia czyli szopa drewniana na 14 słupach z drzwiami, komórkami, deskami oszalowanemi, na porządki gospodarskie pod jednym dachem gontami pokrytym.

7. Stodoła masiv murowana o dwóch klepiskach, pod dacem słomą pokrytym.

8. Stodoła drewniana o 4 klepiskach z młocarnią i maneżem zewnątrz ustawionym, pod dachem słomą krytym.

9. Spichrz masiv murowany o parterzu i piętrze z piwnicami sklepionemi, z przystawką na schody piwniczne, pod dachem blachą żelazną pokrytym.

10. Spichrz drewniany z bali pod dachem słomą krytym.

11. Czworak drewniany z bali obrzuconych gliną i otynkowanych, mieszczący 4 izby na dole i dwie na poddaszu pod dachem gontami krytym.

12. Czworak drewniany z bali obrzuconych gliną i otynkowanych, mieszczący 4 izby na dole i dwie na poddaszu pod dachem gontami krytym

13. Ośmiorak drewniany z bali pod dachem gontami pokrytym.

14. Karczma drewniana ze stajnią, pod dachem gontami pokrytym, mieszcząca 4 izby ze stajnią drewnianą pod dachem gontami pokrytym i chlewkiem.

15. Kuźnia drewniana z czworakiem pod dachem gontami krytym.

16. Wiatrak drewniany z kompletnym urządzeniem.

17. Domek drewniany przy wiatraku pod dachem słomą krytym.

18. Sztachety w koło ogrodu i zabudowań w słupy i łaty.

19. Studnia cembrowana przy dworze.

20. Studnia cembrowana przy karczmie.

W folwarku Konary.

1. Owczarnia masiw murowana pod dachem gontami krytym.

2. Stodoła drewniana pod dachem słomą pokrytym.

3. Czworak drewniany z bali pod dachem słomą pokrytym.

II. Plac w w m. Parzęczewie,

położony w rynku, zawierający od frontu łokci 20, szerokości zaś łok. 40, czyli zajmuje przestrzeni 800 łok. kwadr.

III. Łąka pod m. Parzęczewem,

z której zbiera się 1½ fury siana.

IV. Grunt pod m. Parzęczewem,

będący nowiną po wyciętym lesie, oddany zmarłemu Abrachamowi Bryczkowskiemu prawem wieczysto czynszowym, zawiera przestrzeni jedną włókę.

Dobra te, plac, łąka i grunt należały do Abrachama Bryczkowskiego, po śmierci którego, tudzież jego syna Pinkusa Bryczkowskiego, przeszły w spadku na wymienionych wyżej sukcesorów, a Trybunał wyrokami z dat powołanemi dział nakazał.

Do odbycia sprzedaży delegowany jest W. Aleksander Rożnowski, Sędzią Trybunału Cywilnego, z powodu jednak ferji sądowych, pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbyła się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie wydz. I pod Nr. 549 w d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1868 r., przed wyznaczonym do tej czynności W. Sadkowskim Asesorem tegoż Trybunału. Druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w temże miejscu przed W. Sędzią Rożnowskim w d. 10 (22) Września 1868 r. o godz, 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 36,678 k. 20, jako szacunku taksą biegłych ustanowionego.

Warszawa d. 29 Lipca (10 Sierp.) 1868 r.
Andrzej Brzeziński,
Obrońca przy Senacie.

Po odbyciu w terminie powyższym przygotowawczego przysądzenia, Sędzia delegowany rezolucją z d. 5 (17) Listopada 1868 r. termin ostatecznego przysądzenia wyznaczył na d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1868 r. godz. 5 po południu. Stosownie do wyroku Trybunału daty 5 (17) Listopada 1868 r. razem z dobrami wystawione są na sprzedaż inwentarze żywe i martwe w inwentarzy spadku po Abrahamie Bryczkowskim d. 30 Października (11 Listopada), 6 (18) Listopada 1867 r. przed Kurzykowskim Rejentem Okręgu Łęczyckiego sporządzonym w oddziale IV wymienione z pominięciem pozycji 286 i 287 na rsr. 3,739 k. 40 ocenione i dlatego też licytacja zacznie się od sumy sr. 36,678 kop 20 jako szacunku taksą biegłych ustanowionego i od sumy rs. 3,739 kop. 40 jako szacunku inwentarzy, czyli zazem łącznie od sumy rs. 40,417 kop. 60.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1868 r.
Andrzej Brzeziński,
Obrońca przy Senacie.

N. D. 6261. *Rejent Kancelarji w Szadku*

Nieruchomości pod Nr. 110 i 137 przy ulicy Dólnej, w mieście Szadku powiecie Sieradzkim leżące, składające się z domów 2, zabudowań, placów, ogrodu owocowego i łąki, do spadku po Konstatym Rozwadowskim, należące. Na mocy uchwały Rady Familijnej w Sądzie Pokoju w Szadku d. 16 (28) Lipca r. b. sporządzonej, decyzją Trybunału Cywilnego w Kaliszu z d. 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. zatwierdzonej, sprzedane zostaną przez publiczną licytację w drodze działów: na żądanie Maxymy z Wróblewskich Rozwadowskiej wdowy, w Szadku zamieszkałej, matki i głównej opiekunki nieletnich: Władysława, Heleny i Zofji Rozwadowskich, i na żądanie Michała Kozarskiego właściciela dóbr, w dobrach Prusinowice zamieszkałego tymże nieletnim przydanego opiekuna. Termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia na d 8 (20) Listopada r. b. godzinę 10 z rana, a do stanowczego przysądzenia na d. 2 (14) Grudnia r. b. godzinę 10 z rana, tu w Kancelarji mojej Rejenta w Szadku jest wyznaczony.

Licytacja zacznie się od rs. 1,050 wartości taksą wynalezionej.

Warunki w mej Kancelarji przejrzane być mogą.

Szadek d. 9 (21) Września 1868 r.
Józef Sikorski

N. D. 7375. W moc postanowienia Sądu, objekta, jako to: kolczyki i broszka brylantowe w Warszawie na placu targu publicznego za Żelazną Bramą w dniu 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacją sprzedane będą, obiekta te obejrzane być mogą w zamieszkaniu podpisanego przy ulicy Freta pod Nr. 248, w dniach 12 (24), 18 (30) Listopada i 8 (20) Grudnia r. b., zawsze o godzininie 3 z południa.

Zawadzki Komornik.

N. D. 7 87. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble jesionowe, machoniowe, zegary, lustra, lampy i t. p. w dniu 12 (24) Listopada r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną bramą; w dniu 13 (25) Listopada r. b. o godzinie 11 rano na targu końskim w Pradze; w dniu 15 (27) Listopada r. b. o godz. 11 rano na Starym miescie w Warszawie przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Markiewicz Komornik.

N. D. 6976. Wiadomo czynię, iż w moc wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, w dniu 12 (24) Września 1868 r. zapadłego, kosztowności składające się ze srebra stołowego, cukierniczki, śmietannika i solniczek, wszystko 84 próby, oraz 4 zegarków złotych, łańcuszków złotych, pierścionków złotych i z brylancikami, broszy i kolczyków złotych z brylancikami, korali dużych na szyję i t. p. w d. 25 Października (6 Listopada), 1 (13) Listopada i 8 (20) Listopada r. b. od godziny 2 z południa do 5 wieczorem, w Kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1772 egzystującej, na widok publiczny wystawione będą, zaś w dniu 18 (30) Listopada r. b. o godzinie 10 z rana i dni następnych na targu w rynku Starego miasta w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą. *Szymonowski,* Komornik.

LISTY GONCZE.

N. D. 6473. *Отдѣленіе Исправительнаго Суда при Управленіи Варшавскаго ОберъПолиціймейстера.*

Проситъ всѣ власти наблюдающія за порядкомъ въ краѣ, о немедленномъ арестованіи и доставленіи оному отдѣленію солдатки Рухли Баумъ, еврейки содержащейся изъ службы, обвиняемой въ воровствѣ, происходящей изъ Г. Влоцлавска.

Г. Варшава, Сент. 27 (Окт. 9) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій, Помяновскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem w kraju czuwające, o ujęzie lub dostawienie do wydziału tutejszego Ruch i Baum, starozakonnej, żony żołnierza, ze służby utrzymującej się, o kradzież obwinionej, z m. Włocławka pochodzącej.

Warszawa d. 27 Wrześ. (9 Paźdz.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Pomianowski.

N. D. 6684. *Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Благоволятъ всѣ власти надъ безопасностью и спокойствіемъ въ краѣ наблюдающія, розискать Ивана Надворскаго постояннаго жителя Грубешовскаго уѣзда, деревни и гмины Стржельцы, въ кражахъ и поджогѣ обвиняемаго, и въ случаѣ поимки представить его въ здѣшній или ближайшій Судъ, какъ скрывающагося передъ законнымъ наказаніемъ. Упомянутый Надворскій занимался до сего времени мельническою службою. Примѣты его: лѣтъ отъ роду 19, роста средняго, лица продолговатаго, и такимже подбородкомъ, глаза сѣрые, носа умѣреннаго, волосовъ русыхъ кудрявыхъ а особыхъ примѣтовъ не имѣетъ.

Г. Яновъ, 29 Сент. (10 Октяб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Махниковскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby Jana Nadworskiego, stałego mieszkańca wsi i gminy Strzelce, w powiecie Hrubieszowskim, o kradzieże i podpalenie obwinionego, a zbiegłego, ściśle śledzić i w razie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu odstawić raczyły.

Pomieniony Nadworski dotychczas zajmował się służbą młynarską. Rysopis jego: ma lat 19, wzrostu średniego, twarzy pociągłej, z podbrudkiem wystającym, oczu siwych, nosa miernego, włosów blond, znaków szczególnych nie ma.

Janów d. 29 Wrześ. (10 Paźd.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący Machnikowski.

N. D. *6546. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти обращать особенное вниманіе на бѣжавшую отъ наказанія Эльжбѣту Столерайтысъ, жительницу деревни Чистабуда, Антоновской гмины, Маріампольскаго уѣзда, а въ случаѣ поимки ея приставить въ здѣшній Судъ или ближайшій мѣста задержанія за карауломъ. Примѣты Эльжбѣты Столерайтысъ, отъ роду 27 лѣтъ, ростъ средній, лице продолговатое, волосы свѣтло-русые, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, борода продолговатая, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Г. Кальварія, 26 Сент. (8 Октяб.) 1868 г.
и. д. Предсѣдательствующаго Судьи,
Вржоска.

* * *

Wzywa władze wojenne i cywilne, aby baczną uwagę zwracać zechciały na ukrywającą się przed wymiarem sprawiedliwości Elżbietę Stolorajtys mieszkankę wsi Czystabuda, gminy Antonów Marjampolskiego Powiatu, a w razie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu miejscu zatrzymania odstawić. Rysopis Elżbiety Stolorajtys, lat ma 27, wzrost średni, twarz ściągła, włosy jasno blond, oczy niebieskie, nos i usta mierne, broda pociągła, znaków szczególnych niema.

Kalwarja d. 26 Wrześ. (8 Paźd.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, wz. Brzoska

N. D. *6308. Судъ Исправительной Полиціи въ Калишѣ.*

Благоволитъ всѣ гражданскія и военные власти тщательно слѣдить Фома Миллеръ, бѣжавшагося изъ города Добры; въ случаѣ поимки доставить его подъ строжайшимъ присмотромъ въ здѣшній Судъ. Примѣты Фомы Миллеръ, лѣтъ отъ роду 64; роста хорошаго, волосы сѣдоватые, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, лице продолговатое, особыя примѣты нѣтъ.

Г. Калишъ, 18 (30) Сентября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jako i wojskowe, aby ściśle śledziły Tomasza Müller, pochodzącego z miasta Dobry, obecnie zbiegłego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, wrazie ujęcia go, pod ścisłą strażą Sądowi tutejszemu dostawić raczyły.

Rysopis Tomasza Müller: lat 64, wzrostu dobrego, włosów siwych, oczów szarych, ust miernych, twarzy ściągłej, znaków szczególnych żadnych.

Kalisz dnia 18 (30) Września 1863 roku.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.